

DOSAR NR.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A IV-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 28.05.2020

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelanta-reclamantă, împotriva sentinței civile nr., pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București în dosarul nr....., în contradictoriu cu intimații-pârâți, cauza având ca obiect – fond funciar.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns intimații-pârâți, prin avocați, cu împuternicire avocațială la fila 329 din vol. II(apel) și, prin consilier juridic care depune delegație la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită .

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Tribunalul ia act că apelanta-reclamantă a depus cerere de judecare în lipsă.

Tribunalul pune în discuția părților necesitatea sesizării ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1 alin.3 și art.4 teza 1 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile ari. 1 alin. (1) și ari. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile alin. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul de a se stabili dacă, în situația în care titularul care beneficiază de o hotărâre judecătorească irevocabilă de obligare a comisiei locale de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la întocmirea documentației necesare și de obligare a comisiei județene de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la emiterea titlului de proprietate asupra unui teren determinat ca suprafață și amplasament, a înstrăinat drepturile litigioase care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății anterior emiterii titlului de proprietate și punerii în posesie, dar ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit ari. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare sau are dreptul la emiterea titlului de proprietate și punerea în posesie asupra terenului.

Intimații-pârâți, prin avocat, solicită sesizarea ÎCCJ pentru chestiunea de drept supusă atenției, cu precizarea că ar trebui adăugat și art. 6 CEDO, pentru un proces echitabil. De asemenea, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 C.pr.civ., cauza aflându-se în curs de soluționare în ultimă instanță, fiind vorba despre un apel într-un litigiu demarat în baza Legii nr. 165/2013, astfel, față de natura litigiului de fond funciar și față de prevederile art. 35 alin. 4 din Legea 165/2013, hotărârea instanței de apel nu este susceptibilă și de recurs. În al doilea rând, cauza se află în competența legală a tribunalului, iar soluționarea fondului depinde de chestiunea de drept care va fi dezlegată, în sensul că

dezlegarea oferită de ÎCCJ va soluționa pe fond litigiul acestuia, chestiunea de drept prezintă caracter de noutate, întrucât ÎCCJ nu s-a mai pronunțat anterior cu privire la problema dedusă în cauză și de asemenea, prezintă gradul de dificultate pentru declanșarea mecanismului HP, în sensul în care din interpretarea coroborată a dispozițiilor legale incidente, rezultă două interpretări diametral opuse, prima fiind interpretarea Legii nr.165/2013 prin prisma hotărârii prealabile nr. 42/2016 și cea de-a doua este interpretarea Legii nr. 165/2013 prin prisma art. 1 Protocol 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale.

Spre deosebire de ipoteza avută în vedere în hotărârea prealabilă nr. 42/2016, cesionarii beneficiază de un drept actual în sensul CEDO. În calitate de succesori cu titlu particular ai autorilor lor, cesionarii beneficiază de un drept suficient de bine determinat, stabilit prin hotărâre judecătorească și transmis ulterior pe cale convențională. Astfel, dreptul acestora este stabilit în concret prin dispozitivul hotărârii atât în ceea ce privește amplasamentul, cât și în ce privește suprafața.

De la momentul rămânerii definitive a hotărârii 02.02.2010, sentința civilă nr. 5704/2009 a reprezentat finalizarea procedurii de reconstituire, dar și a procedurii de recunoaștere a dreptului. Procedura administrativă declanșată ulterior momentului 02.02.2010 a fost de punere în executare a hotărârii judecătorești de către autoritățile publice.

În completare, avocatul intimaților-pârâți învederează că procedura administrativă vizată de hotărârea prealabilă 42/2016 nu vizează faza punerii în executare a unei hotărâri judecătorești și de aceea instanța supremă face expres trimitere la parag. 67-68 din Decizia CCR nr. 686/2014, care prevede că dispozițiile din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale, în măsura în care deciziile autorităților publice se emit în baza hotărârilor judecătorești, adică, autoritățile administrative nu pot schimba întinderea și natura dreptului recunoscut printr-o hotărâre judecătorească. De asemenea, să se aibă în vedere și decizia nr. 671/2017 a Curții Constituționale, care prevede că, printr-un act normativ, în speță, Legea nr. 165/2013 nu se poate modifica sau obstrucționa calea unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Mai mult, autorul cesionarului a transmis dreptul astfel cum s-a născut în patrimoniul lui, un drept cu conținut, cu identificare exactă, prin adresă poștală și amplasament. A converti într-un drept de creanță anterior acestui drept, fără a avea o bază legală, reprezintă o încălcare a art. 1 protocolului nr. 1 din CEDO și art. 6 din Convenție.

Intimata-pârâtă,, prin consilier juridic, solicită admiterea cererii de sesizare a ÎCCJ pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Tribunalul reține cauza în pronunțare asupra necesității sesizării ÎCCJ.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele :

Prin **cererea** înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 6 București la data de 27.10.2017, reclamanții au solicitat, în contradictoriu cu pârâtele, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtelor să finalizeze procedura de executare a sentinței civile irevocabile nr.5704 din 18 iunie 2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București - Secția Civilă în dosarul nr....., sens în care:

1.Pârâtele și să procedeze la refacerea procesului-verbal de delimitare din 6 aprilie 2011 și a Planului de situație al terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați situat în strada Prelungirea Ghencea nr.78 (actual nr.238), sector 6, București, validate de Comisia Municipiului București pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor prin Hotărârea nr.1338 din 27 octombrie 2011, în acord cu decizia civilă nr. 376 din 10 februarie 2017 a Tribunalului București - Secția a V-a Civilă, pronunțată în dosarul nr.....

și sentința civilă nr.3490 din data de 13 aprilie 2017 a Judecătoriei Sectorului 6 București - Secția Civilă, pronunțată în dosarul nr.;

2.Pârâta să transmită de îndată Comisiei Municipiului București, spre validare procesul-verbal de delimitare și planul de situație refăcute în conformitate cu punctul 1 de mai sus;

3.Pârâta să emită o hotărâre de validare a procesului-verbal de delimitare și a planului de situație refăcute în conformitate cu punctul 1 de mai sus;

4. Pârâtele să plătească reclamanților cheltuielile judiciare prilejuite de prezentul demers procesual.

În motivarea cererii, reclamanții au arătat că au calitatea de succesori cu titlu particular ai dlui., care a transmis în timpul vieții sale drepturile stabilite în patrimoniul său prin hotărârea irevocabilă de reconstituire a dreptului de proprietate.

În acest sens, la data de 12 ianuarie 2016, între dl. în calitate de creditor al obligației de întreținere, pe de o parte, și în calitate de debitori ai obligației de întreținere, pe de altă parte, a fost semnat contractul de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase autentificat de notarul public Solacolu Raluca cu nr. 73 („contractul de întreținere” - a se vedea Anexa nr. 2).

La data de 2 aprilie 2016, dl. a încetat din viață după cum atestă certificatul de deces seria DC nr. 641854 eliberat de Primăria orașului Popești-Leordeni (a se vedea j Anexa nr. 3).

La data de 6 septembrie 2016, între debitorii obligației de întreținere din contractul de întreținere) și copiii decedatului,, a fost încheiat un contract intitulat Tranzacție autentificat de notarul Solacolu Raluca cu nr. 4391 („Tranzacția” - a se vedea Anexa nr. 4).

Prin efectul Tranzacției, drepturile transmise prin contractul de întreținere au fost redistribuite între toate părțile acesteia, cu consecința că reclamanții, au dobândit, în calitate de cesionari, cote-părți din drepturile transmise inițial de dl..... în timpul vieții sale, prin încheierea contractului de întreținere.

Cele trei pârâte au obligații legale în cadrul procedurii administrative de punere în posesie și de eliberare a titlului de proprietate, în cazul în care operațiunile respective reprezintă măsuri de executare a dispozițiilor titlului executoriu reprezentat de o hotărâre judecătorească de reconstituire a dreptului de proprietate, care stabilește întinderea acestui drept și amplasamentul terenului retrocedat, așa cum este cazul în prezenta cauză.

În acest sens, pârâta are obligația legală de a întocmi procesele-verbale de delimitare și planurile de situație a terenurilor retrocedate în raport de dispozițiile art. 5 lit. f și h din Regulament.

Ca atare, această pârâtă are și obligația de a reface procesele-verbale de delimitare și planurile de situație, în cazul în care ele au fost anulate parțial prin hotărâri judecătorești, cum este cazul în prezenta cauză.

Referitor la, calitatea sa procesuală pasivă rezultă din faptul că aceasta a validat procesul-verbal de delimitare și planul de situație al terenului retrocedat a căror refacere o solicită reclamanții prin prezenta cerere, atribuție de validare conferită de dispozițiile art. 6 lit. e din Regulament.

De altfel, aceeași pârâtă este chemată să valideze ori să invalideze procesul-verbal de delimitare refăcut și planul de situație refăcut, iar participarea sa în prezenta cauză este justificată de necesitatea de a se asigura opozabilitatea hotărârii, în contextul unei subordonări funcționale a Subcomisiei Sectorului 6 față de pârâta

Pârâta este cea care a întocmit procesul-verbal de delimitare a cărui refacere au solicitat-o reclamanții în prezenta cerere, pe care l-a semnat și l-a înaintat spre vizare pârâtei Subcomisia Sectorului 6.

Tot astfel, planul de situație a terenului retrocedat reprezintă o anexă la același proces-verbal de delimitare care a fost, la rândul său, redactat și semnat de pârâta și trimis spre vizare pârâtei

În plus, pârâta va trebui să predea terenul respectiv către pârâta, care va îndeplini formalitățile de punere în posesie.

Prin sentința civilă nr. ... din 18 iunie 2000 pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București - Secția Civilă în dosarul nr., rămasă irevocabilă prin respingerea recursului la data de 02 februarie 2010 (a se vedea Anexa nr. 5), a fost admisă cererea de chemare în judecată completată și precizată, formulată de dl., anume autorul defunct al reclamanților, dispunându-se, printre altele, după cum urmează:

i., obligă pârâta să înainteze către documentația necesară reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați pe amplasamentul situat în București, strada nr. 78, sector 6"; și

ii., obligă pârâta Comisia Municipiului București pentru Aplicarea Legilor Fondului Funciar să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafață de 63.128 metri pătrați pe amplasamentul situat în București, strada nr. 78, sector"

La data de 25 noiembrie 2010, conformându-se dispozițiilor sentinței civile nr. din 18 iunie 2009, ... a înaintat Comisiei Municipiului București documentația necesară reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați, cu amplasamentul stabilit prin hotărârea de reconstituire.

Tot astfel, în vederea executării aceleiași sentințe, Comisia Municipiului București pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor a emis Hotărârea nr. din 31 ianuarie 2011 (a se vedea Anexa nr. 6) prin care a dispus următoarele:

i. Art. 1. Se reconstituie dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați situat în București, strada nr. 78, sector, domnului ..., potrivit dispozitivului sentinței civile nr. ... din data de 18.06.2009, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în dosarul nr., definitivă și irevocabilă, ce constituie titlu executoriu.

ii. Art. 2. Întreaga documentație va fi înaintată în vederea întocmirii procesului-verbal de delimitare a suprafeței prevăzute la art. 1";

iii. „Art. 3. Prezenta hotărâre va fi comunicată, în a cărei administrare se află terenul în cauză, în vederea încheierii protocolului de predare-preluare a terenului prevăzut la art. 1";

iv. Art. 4. Prezenta hotărâre va fi comunicată și Subcomisiei Locale de Fond Funciar a SectoruluiBucurești, în a cărei rază administrativ teritorială este situat terenul"; și

v. „Art. 5. Prezenta hotărâre se va comunica persoanelor interesate, precum și Subcomisiei Locale de Fond Funciar a sectorului București".

Ulterior, Comisia Municipiului București a adoptat Hotărârea nr. din 27 octombrie 2011 („Hotărârea nr. .../2011" - a se vedea Anexa nr. 7) prin care a dispus următoarele:

i. „Art. 1. Validarea procesului-verbal de delimitare și a planului de situație al terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați situat în București, strada nr. 78, sector ..." (în continuare „Procesul-verbal de Delimitare" și, respectiv, „Planul de Situație" 4);

ii. „Art. 2. Prezenta hotărâre se comunică Agenției Domeniilor Statului în vederea rezilierii contractului de concesiune încheiat cu și predării terenului evidențiat la art. 1 Subcomisiei locale de fond funciar sectorBucurești"; și

iii. „Art. 3. Prezenta hotărâre se comunică Subcomisiei locale de fond funciar sector București în vederea punerii în posesie, precum și Subcomisiei locale de fond funciar a sectorului București, spre știință"

iv. „Art. 4. Prezenta hotărâre, însoțită de întreaga documentație, se comunică Oficiului de Cadastru și publicitate Imobiliară al Municipiului București în vederea emiterii titlului de proprietate".

La finalul anului 2011, pârâtele au stopat în mod nejustificat procedura de executare a sentinței civile nr. din 18 iunie 2009, fără să fie înregistrate la acel moment litigiile referitoare la amplasamentul terenului atribuit în compensare.

În realitate, nu există impedimente la punerea în posesie a reclamanților pe diferența de teren neafectată de hotărârile judecătorești menționate în petitul prezentei cereri, hotărâri de altfel pronunțate în litigii începute în anul 2014, care nu existau în anul 2011.

În anul 2014, respectiv la 3 ani după ce pârâtele au stopat în mod nejustificat executarea sentinței civile nr. din 18 iunie 2009, au fost pornite mai multe litigii civile de către terțe persoane care l-au chemat în judecată pe dl., în calitate de pârât, alături de autorități publice cu atribuții în materia fondului funciar, acești terți pretinzând un drept de proprietate originar cu privire la o parte din suprafața de teren care a fost atribuită prin compensare autorului reclamanților în baza sentinței civile nr. ... din 18 iunie 2009.

Prin decizia civilă nr. ... din 10 februarie 2017 pronunțată de Secția a V-a Civilă a Tribunalului București în dosarul nr. (a se vedea Anexa nr. 8), a fost admis apelul formulat de reclamanții din prezenta cauză împotriva hotărârii primei instanțe și, urmare a schimbării în parte a acesteia, instanța de apel a decis anularea în parte a Hotărârii nr./2011, a procesului-verbal de delimitare și a planului de situație în ceea ce privește terenul în suprafață de 2.100 metri pătrați identificat prin raportul de expertiză topografică întocmit în cauza respectivă de expertul Săftoiu Vasile.

Referitor la dosarul nr., prin sentința civilă nr. din 13 aprilie 2017 a Judecătoriei Sectorului 6 București - Secția Civilă (a se vedea Anexa nr.9), a fost admisă în parte cererea de chemare în judecată formulată de terții reclamanți, hotărându-se anularea în parte a Hotărârii nr./2011 în ceea ce privește terenul în suprafața de 4.850 metri pătrați identificat potrivit raportului de expertiză judiciară întocmit în cauză de expert Andrei Ion.

Reclamanții au arătat prin corespondența purtată că, pentru moment, doresc o executare parțială a acestui titlu executoriu în sensul punerii lor în posesie pe suprafața neafectată de cele trei litigii, cu scopul de a se continua executarea sentinței civile nr. din 18 iunie 2009, urmând ca ulterior să fie soluționată și chestiunea suprafeței de teren afectate de litigiile respective.

Din corespondența transmisă de pârâte, rezultă cu claritate refuzul lor de a finaliza executarea sentinței civile nr. din 18 iunie 2000.

Potrivit dispozițiilor art. 622 alin. 1 și 4 și Cod procedură civilă, obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu se aduce la îndeplinire de bunăvoie. Totodată, executarea unor obligații de a face, precum înscrierea sau radierea unui drept, act sau fapt dintr-un registru public, emiterea unei autorizații, eliberarea unui certificat sau predarea unui înscris și altele asemenea, se poate obține la simpla cerere a persoanei îndreptățite, făcută în temeiul unui titlu executoriu, fără a fi necesară intervenția executorului judecătoresc, dacă prin lege nu se dispune altfel.

În concret, dreptul la executarea hotărârii de reconstituire presupune simple formalități administrative din partea pârâtelor, și anume refacerea procesului-verbal de delimitare și a planului de situație a terenului retrocedat, validarea acestora, punerea în posesie și eliberarea titlului de proprietate.

Iar, la acest moment, procedura de executare a sentinței civile nr. din 18 iunie 2009 a ajuns la etapa refacerii procesului-verbal de delimitare și a planului de situație în acord cu hotărârile judecătorești indicate în petitul prezentei cereri.

Amplasamentul terenului atribuit în compensare se află în raza teritorială a Sectorului ... București, motiv pentru care pârâta Subcomisia Sectorului este instituția abilitată de Regulament să refacă procesul-verbal de delimitare și planul de situație în acord cu hotărârile judecătorești indicate în petitul cererii. Aceeași pârâtă are și obligația de a comunica spre

validare Comisiei Municipiului București atât procesul-verbal de delimitare refăcut, cât și planul de situație refăcut.

În drept, reclamantii au invocat dispozițiile art. 194 și urm. Cod procedură civilă, art. 622 și urm. Cod procedură civilă, art. 5 lit. f și h și art. 6 lit. e din Regulament, art. 6 parag. 1 din CEDO, precum și celelalte dispoziții legale la care au făcut referire în prezenta cerere.

La data de 24.11.2017, prin faxul instanței, pârâta a depus la dosar **întâmpinare**, prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a acesteia.

În speța de față, identitatea între titularul obligației și pârâtă nu există, întrucât, potrivit dispozițiilor exprese stabilite de HG nr. 890/2005, ... nu are ca atribuții luarea măsurilor solicitate de reclamant, respectiv întocmirea documentației în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, documentație din care face parte și procesul verbal de delimitare.

De altfel, pârâta nu poate avea calitate procesuală pasivă, întrucât se impune respectarea dispozițiilor art.12 din Legea nr.165/2013, în sensul retrocedării terenurilor revendicate din *rezerva disponibilă* a comisiei locale. Această normă legală instituie *ordinea obligatorie* în care se atribuie teren foștilor proprietar sau moștenitorilor acestuia, mai întâi din *rezerva comisiei* locale de fond funciar și abia după epuizarea acesteia, din terenurile proprietate privată a statului sau din terenurile proprietate publică trecute, în condițiile legii, în proprietatea privată a statului.

Pârâta a invocat *excepția lipsei calității procesuale civile active a reclamanților*.

Potrivit prevederilor legale arătate, singura autoritate competentă să solicite ADS aplicarea prevederilor art. 7, alin. 7 din Legea nr. 268/2001, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate pentru persoanele îndreptățite este Comisia Municipiului București de Fond Funciar și numai în urma prezentării solicitării din partea acesteia, împreună cu întreaga documentație aferentă, ADS poate proceda la predarea terenului, pe bază de protocol. Astfel, potrivit reglementării în materie de fond funciar, comisiile locale de fond funciar sunt beneficiarele acestei solicitări formulate de către comisiile județene, în sensul în care, predarea are loc între ADS și comisia locală, dar singura titulară a dreptului de a formula cerere de predare a terenului este comisia județeană sau comisia Municipiului București.

Din textele legale prezentate rezultă că ADS predă terenul agricol numai după primirea cererii de la Comisia Județeană, însoțită de procesul-verbal de delimitare, precum și de documentația doveditoare aferentă (hărți și înscrisuri), și după verificarea în privința legalității acestei documentații.

Pârâta a învederat instanței că hotărârea judecătorească nr. .../2009 nu este pronunțată în contradictoriu cu ADS în dosarul nr., motiv pentru care pârâta a apreciat că aceasta este legal obligată ca, până la predarea efectivă a terenului către comisia locală, să parcurgă toți pașii legali procedural privind încheierea protocolului de predare preluare.

Anterior încheierii contractului de întreținere, a intrat în vigoare Legea nr.165/2013 ce a adus modificări, în legătură cu modalitatea de reparare a prejudiciilor cauzate prin măsurile de preluare abuzivă a imobilelor în perioada comunistă, atunci când aceste măsuri se acordă altor persoane, decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii acestuia.

Prin urmare, reclamantii în calitate de beneficiari ai drepturilor transmise de către defunctul Panait Nicolae prin contractul de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase autentificat sub nr. și de beneficiari ai tranzacției autentificate sub nr....., respectiv toate drepturile și obligațiile ce decurg din sentința civilă nr...../2009 a Judecătoriei Sectorului 2 în dosarul nr....., nu mai pot beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, aceștia având dreptul numai la compensarea prin puncte potrivit art.24 alin. 2, 3 și 4 din Legea nr.165/2013.

Chiar dacă cesionarii drepturilor litigioase au încheiat tranzacția autentificată sub nr..... prin care au cedat „necondiționat”, cu titlu gratuit, moștenitorilor defunctului un procent de

66% din totalitatea drepturilor litigioase, beneficiarilor acestei tranzacții nu le poate fi reținută calitatea de moștenitori legali, ci doar calitatea cedată de către, respectiv aceea de cesionari. Raportat la împrejurarea că imobilul fusese deja înstrăinat la momentul încheierii tranzacției autentificate sub nr...., persoanele cărora li s-a cedat un procent de 66% din totalitatea drepturilor ce decurg din sentința civilă nr..... a Judecătoriei Sectorului 2, nu au dobândit acest drept pe calea unei moșteniri legale, întrucât anterior încheierii acestei tranzacții antecesorul lor nu mai deținea aceste drepturi în patrimoniu, ele fiind înstrăinate de către defunctul cu titlu oneros către cesionarii anterior menționați.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 165/2013 nu se rezumă la stabilirea unui quantum al despăgubirilor egal cu prețul plătit de cesionar cedentului, ci la prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. 1 (6) din lege. „Prin urmare, există un raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia, iar tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu se constituie într-o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate.”

Față de cele arătate, pârâta a considerat că, pentru totalitatea drepturilor ce decurg din sentința civilă nr. a Judecătoriei Sectorului ... pronunțată în dosarul nr., drepturi înstrăinate de către titularul lor, nu mai este posibilă restituirea în natură având în vedere prevederile art. 1 alin. 3 din Legea nr.165/2013.

Raportat la atribuțiile pârâtei în domeniul aplicării legislației de fond funciar, detaliate în susținerea excepției prematurității rezultă că, predarea terenurilor din patrimoniul ADS este o obligație *condițională*, care nu poate fi executată până la momentul îndeplinirii condiției suspensive - trimiterea documentației de retrocedare completată de către comisia județeană, conform art. 3, alin 3 și art. 7, alin. 7 din Legea nr.268/2001 și art. 9 din HG nr. 626/2001.

Procedura de încheiere a protocolului de predare preluare *precede* eliberarea titlurilor de proprietate și punerea în posesie și presupune înaintarea către ADS a documentației de retrocedare, ce trebuie să conțină înscrisurile prevăzute de art. 15 din HG nr. 401/2013. Așa cum s-a arătat anterior, Prefectura - Comisia municipiului pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor nu i-a înaintat până la această dată, nicio solicitare de predare teren, din patrimoniul pârâtei, către comisia locala nominalizată prin acțiune, pentru punerea în posesie a reclamantului și eliberarea titlului de proprietate.

Prin urmare, instanța este obligată să asigure respectarea celor două cerințe impuse de norma legală:

1. Ordinea de înregistrare a cererilor inițiale de restituire,
2. Ordinea de atribuire teren foștilor proprietar sau moștenitorilor acestuia, mai întâi din rezerva comisiilor locale de fond funciar și abia după epuizarea acesteia, din terenurile proprietate privată a statului sau din terenurile proprietate publică, trecute, în condițiile legii, în proprietatea privată a statului.

Din datele pe care le deține, cererile depășesc cu mult, inclusiv disponibilul de teren, aflat în patrimoniul ADS, astfel încât trebuie verificată *data depunerii* de către reclamant și a *cererii de restituire*.

În drept, pârâta a invocat dispozițiile art. 205 Cod procedură civilă, precum și toate prevederile legale invocate pe această cale.

Prin compartimentul registratură, la data de 27.11.2017, pârâta Subcomisia Sectorului al Municipiului București Pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Asupra Terenurilor a depus la dosar **întâmpinare**.

Față de cererea dedusă judecății, pârâta a învederat instanței că reclamantii au formulat acțiunea introductivă în contradictoriu cu o persoană - Subcomisia Sectorului al

Municipiului București Pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Asupra Terenurilor, care nu are calitate procesuală pasivă în speța dedusă judecării.

Așadar, în vederea punerii în aplicare a dispozitivului sentinței civile nr...../18.06.2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului ... - Secția Civilă, în dosarul civil nr....., calitate procesuală pasivă au, acestea fiind singurele autorități abilitate de lege să îndeplinească obligațiile stabilite în sarcina lor de către instanța de judecată, așa cum de altfel, reiese fără urmă de tăgadă din hotărârea judecătorească a cărei executare este cerută de reclamanți.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 14 din Legea nr. 165/2013, în situația în care terenul destinat restituirii este pus la dispoziție pe raza unei alte unități administrativ-teritoriale decât cea notificată, punerea în posesie se face de către comisia locală la care proprietarul, sau moștenitorii acestuia, a/au depus cererea de reconstituire a dreptului de proprietate, cu informarea comisiei locale din unitatea administrativ-teritorială respectivă (a subcomisiei sectoriale, în cazul Bucureștiului).

De asemenea, prin art. 2 al aceleiași Hotărâri, Comisia Municipiului București pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată Asupra Terenurilor a hotărât ca întreaga documentație să fie înaintată Subcomisiei Locale de Fond Funciar a Sectorului în vederea întocmirii procesului - verbal de delimitare a suprafeței de teren de 63,128 mp, situat în

Prin urmare, autoritatea competentă a pune în concordanță a dispozitivului deciziei nr..... cu prevederile Hotărârii nr.1338/27.10.2011, este

Așadar, și sub acest aspect, Subcomisia Sectoruluia Municipiului București Pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Asupra Terenurilor nu are calitatea de a dispune măsurile solicitate de reclamanți.

Pe de altă parte, cererea introductivă de instanță este vădit neîntemeiată prin prisma celor reținute de instanță în motivarea sentinței civile nr....., pronunțată de Judecătoria Sectorului, în dosarul nr.....

În acest sens, prin adresa nr. 1677/16.11.2017, Subcomisia Sectorului a Municipiului București Pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Asupra Terenurilor arată că, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 3 din Legea nr.165/2013 - actualizată, coroborate cu prevederile contractului de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase nr. și prevederile Tranzacției nr....., ambele autentificate de către Societatea Profesională Notarială ..., singura măsură reparatorie, care se poate acorda reclamanților este compensarea prin puncte, potrivit art. 24 alin. 2, 3 și 4 din aceeași lege.

În drept, pârâta a invocat dispozițiile art. 205 Noul Cod de procedură civilă, Legea nr.18/1991 privind fondul funciar actualizată și Legea nr. 165/2013 - actualizată.

La data de 29.11.2017, prin compartimentul registratură, pârâta, a depus la dosar **întâmpinare-cerere reconvențională.**

Pe cale de excepție, pârâta a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a în ceea ce privește capetele 1 și 2 ale cererii de chemare în judecată și excepția prematurității capătului 3 al cererii de chemare în judecată.

Pârâta a solicitat a se avea în vedere că, în conformitate cu prevederile art.52 din Legea nr.18/1991, republicată, coroborat cu prevederile art.3 din Legea nr.1/2000 și art.5 din HG nr.890/2005, modificată și completată prin HG nr.1832/2005, Subcomisiile Locale de Sector, reprezentate prin primar, sunt singurele care identifică terenurile aflate la dispoziția consiliilor locale, verifică situația juridică a acestora și înaintează propunerile de reconstituire a dreptului de proprietate Comisiei Municipiului București pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

După înaintarea propunerilor, Comisia Municipiului București pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, conform art.6 din HG nr.890/2005, „verifică legalitatea propunerilor înaintate de comisiile comunale, orașenești și municipale, în

special existența actelor doveditoare, pertinența, verosimilitatea, autenticitatea și concludența acestora” și validează sau invalidează propunerile acestor comisii, prin emiterea unei hotărâri.

Raportat la cele învederate mai sus, Comisia Municipiului București pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor este în imposibilitate obiectivă de a analiza noua propunere și de a o valida sau invalida fără îndeplinirea fazei administrative, respectiv fără ca Subcomisia Locală de Sector să fi înaintat propunerea împreună cu documentația doveditoare.

Ca atare, față de cele de mai sus, și după cum de altfel fac distincție și în cererea de judecată, Comisia Municipiului București pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor este lipsită de calitate procesuală pasivă în ceea ce privește petitele 1 și 2 ale cererii de chemare în judecată iar, în lipsa acestor elemente, petitul 3 al cererii apare ca prematur formulat.

Mai mult, pârâta a solicitat să se constate că prezenta acțiune apare ca prematură și în ceea ce privește efectuarea operațiunilor administrative cu privire la soluția pronunțată în dosarul nr..... prin sentința civilă nr..... a Judecătoriei Sectorului București - Secția Civilă, raportat la faptul că aceasta nu este definitivă, fiind atacată cu apel chiar și de reclamantii din prezenta cauză.

Față de această împrejurare, pârâta a solicitat respingerea cererii cu privire la efectuarea operațiunilor administrative în ceea ce privește această soluție, ca prematur formulată iar, în cazul în care instanța nu va aprecia oportună această soluție, a solicitat suspendarea cererii reclamantilor până la soluționarea definitivă a dosarului nr.....

Prin cererea înregistrată sub nr. la Primăria Sectorului București, autorul reclamantilor a solicitat reconstituirea în natură a dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 10,78 ha situat în sectorul ... al Municipiului București.

Prin adresa nr. 6135/64622/03.04.2006, Subcomisia Sectorului 2 București a comunicat propunerea de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafața de 1,97 ha pe vechiul amplasament.

Prin Hotărârea nr....., Comisia Municipiului București a respins cererea pe considerentul că din actele anexate acesteia rezultă că terenurile au fost deținute în devălmășie cu ceilalți locuitori, astfel că petentul nu poate dovedi prin acte care este cota de teren care îi revine în calitate de coproprietar.

Prin cererea înregistrată sub nr..... pe rolul Judecătoriei Sectorului ... București, reclamantul a formulat contestație împotriva Hotărârii nr....., solicitând anularea acesteia.

Prin sentința civilă nr....., instanța a respins ca neîntemeiată cererea formulată.

Prin decizia civilă nr....., Tribunalul București a admis recursul formulat de recurentul reclamant, a casat sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 2 București sub nr.....

Prin sentința nr....., Judecătoria Sectorului 2 București a anulat în parte Hotărârea nr.917/20.04.2006 a Comisie Municipiului București, respectiv punctul 10 al acesteia, a obligat Subcomisia Sectorului 2 București să înainteze către Comisia Municipiului București documentația necesară reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în și a obligat Comisia Municipiului București să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în

Aceasta a devenit definitivă și irevocabilă prin decizia nr..... a Tribunalului București prin care au fost respinse recursurile declarate.

Ca urmare, prin art. 1 din Hotărârea nr. 1200/31.01.2011, Comisia Municipiului București a reconstituit dreptul de proprietate privată asupra terenului în suprafață de 63.128

mp, situat în, domnului, în conformitate cu dispozițiile sentinței civile nr..... a Judecătorei Sectorului 2 București.

Prin art. 1 al Hotărârii nr. 1338/27.10.2011, Comisia Municipiului București a validat procesul-verbal de delimitare și planul de situație al terenului în suprafață de 63.128 m.p., situat, întocmit de Subcomisia sectorului 6 București - deoarece amplasamentul acordat de instanța de judecată prin sentința judecătorească se află pe raza acestui sector.

Urmare emiterii Hotărârii nr.1338/27.10.2011 pentru amplasamentul stabilit de Judecătoria sectorului 2 Sentința nr....., au fost demarate mai multe acțiuni de anulare parțială a Hotărârii nr.1338/27.10.2011, de persoane care se consideră îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate. Vechiul amplasament pe terenul identificat ca fiind liber de ADS .

Față de cele de mai sus, sub un prim aspect, pârâta a arătat că, în opinia acesteia, la data formulării prezentei cereri de chemare în judecată, etapele parcurse cu privire la restituirea dreptului de proprietate în favoarea numitului ... nu mai sunt de actualitate deoarece, în accepțiunea Legii nr.165/2013, cererea defunctului ... se încadrează în categoria de cereri nesoluționate.

Potrivit ANRP, autoritate care are atribuții de control și îndrumare cu privire la legile proprietății, prin *cerere nesoluționată* în temeiul legilor fondului funciar se înțelege acea cerere care nu a fost finalizată prin emiterea titlului de proprietate, în cazul restituirii în natură, sau prin emiterea titlului de plată, în cazul propunerii acordării de despăgubiri.

Apare astfel ca evident că cererile nesoluționate sunt cele pentru care persoanele îndreptățite au primit adeverințe de proprietate sau pentru care au fost emise hotărâri ale Comisiei Județene de Fond Funciar (în speță a Comisiei Municipiului București) de validare a dreptului de proprietate și nu s-a emis încă titlul de proprietate sau titlul de plată.

Pârâta a apreciat că, în ceea ce privește soluționarea cererii autorului reclamanților, ar fi aplicabile prevederile art.14 din Legea nr.165/2013, care stabilesc că, în situația în care terenul destinat restituirii este pus la dispoziție pe raza unei alte unități administrativ-teritoriale decât cea notificată, punerea în posesie se face de către comisia locală la care proprietarul sau moștenitorii acestuia, a/au depus cererea de reconstituire a dreptului de proprietate, cu informarea comisiei locale din unitatea administrativ-teritorială respectivă (respectiv a subcomisiei locale pentru Municipiul București).

Raportat la cele de mai sus, pârâta a apreciat că Subcomisia Sectorului 2 București este în măsură să formuleze propunerea de soluționare a cererii reclamanților, Subcomisia Sectorului 6 București fiind lipsită de calitate procesuală pasivă în speță.

Mai mult decât atât, pârâta a învederat instanței că, la data de 12.01.2016, între și, a intervenit un contract de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase.

Prin cererea reconvențională, pârâta reclamantă a solicitat să se constate că reclamanții din prezenta nu mai pot beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte potrivit dispozițiilor art.24 alin.2 și 4 din Legea nr.165/2013.

Așa cum s-a arătat deja, în opinia pârâtei reclamante la data formulării prezentei cereri de chemare în judecată etapele parcurse cu privire la restituirea dreptului de proprietate în favoarea numitului nu mai sunt de actualitate deoarece, în accepțiunea Legii nr. 165/2013, cererea defunctului se încadrează în categoria de cereri nesoluționate. Ca urmare, pârâta reclamantă a apreciat că susținerile reclamanților potrivit cărora cererea autorului lor trebuie soluționată, în sensul atribuirii de teren în natură este nefondată, ținând cont de normele legale incidente în speță la această dată.

Chiar și în situația în care s-ar admite că cesionarii drepturilor litigioase au tranzacția autenticată sub nr..... prin care au cedat „necondiționat”, cu titlu gratuit, moștenitorilor defunctului un procent de 66% din totalitatea drepturilor litigioase, beneficiarilor acestei tranzacții nu le poate fi reținută calitatea de moștenitori legali, ci doar calitatea cedată de către

....., respectiv aceea de cesionari, raportat și la împrejurarea că imobilul fusese deja înstrăinat la momentul încheierii tranzacției autentificate sub nr.....

Pârâta reclamantă a solicitat ca instanța să aibă în vedere în speță și decizia nr.179/2014 a Curții Constituționale a României, prin care s-a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.3, art.4 teza a doua raportate la cele ale art.33, precum și ale art.24, art. 31, art.32, art.133, art. 34 și art. 35 din Legea nr.165/2013.

În drept, pârâta reclamantă a invocat dispozițiile art.201, art.205, 209 și următoarele din Noul Cod de procedură civilă, precum și toate celelalte norme legale invocate în cuprinsul prezentei.

Prin compartimentul registratură, la data de 29.12.2017, reclamantii au depus la dosar **întâmpinare la cererea reconvențională** formulată de pârâta, solicitând în principal respingerea acesteia ca inadmisibilă, iar în subsidiar ca neîntemeiată.

Cu privire la excepția de inadmisibilitate a cererii reconvenționale, reclamantii au învederat instanței că, din simpla lecturare a susținerilor pârâtei, se poate concluziona în sensul că pretențiile promovate de aceasta pot fi încadrate în tipicitatea unei acțiuni în constatare, supusă rigorilor dispozițiilor art. 35 Cod procedură civilă.

În acest context, reclamantii au învederat instanței, în primul rând, că cererea formulată de ... este inadmisibilă potrivit art. 35 Cod procedură civilă, care arată că cererea în constatare poate fi formulată numai în situația în care partea nu poate cere realizarea dreptului pe nicio altă cale prevăzută de lege. Înalta Curte a statuat, prin jurisprudența sa constantă, că articolul vorbește de orice cale de realizare a dreptului, inclusiv o întâmpinare: „Acțiunea în constatarea inexistenței unui drept, formulată ulterior de pârâta dintr-o cerere în realizarea aceluiași drept (în speță, suspendată), este inadmisibilă, cât timp reclamanta din acțiunea în constatare avea la îndemână o apărare în realizarea dreptului, formulată prin întâmpinare în procesul în care avea calitatea de pârâta, fiind identică cu cea invocată prin acțiunea în constatare” - ÎCCJ, S. a II-a civilă, Decizia nr. 66/2015.

În al doilea rând, chiar dacă acțiunea promovată de pârâta, pe calea cererii reconvenționale, nu ar fi calificată ca și o cerere în constatare, se impune a fi observat faptul că, prin demersul sau procedural, pârâta urmărește, de fapt, să obțină lipsirea de efecte a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, sub acest aspect cererea reprezentând o veritabilă cale de atac.

Cu privire la netemeinicia cererii reconvenționale.

La baza tezei pârâtei, se află premisa greșită conform căreia procedura de reconstituire a dreptului de proprietate demarată prin cererea autorului nu ar fi finalizată în prezent, sub pretextul că, în accepțiunea Legii nr.165/2013, cererea defunctului autor s-ar încadra în categoria de cereri nesoluționate (pagina 6, paragraful 4).

În primul rând, reclamantii au solicitat a se observa că, în sprijinul acestei teze, pârâta ... a făcut trimitere la o presupusă opinie a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietății, opinie nedepusă, conform căreia prin cerere nesoluționată se - înțelege acea cerere care nu a fost finalizată prin emiterea titlului de proprietate în cazul restituirii în natură, sau prin emiterea titlului de plată, în cazul propunerii de despăgubiri (pagina 6, paragraful 5).

În acest context, reclamantii au solicitat să se constate că atributul interpretării legii aparține exclusiv instanțelor judecătorești, așa încât nu poate fi primită în mod rezonabil opinia unei autorități publice, în susținerea unei teze menite a conduce la amputarea unei proceduri judiciare, prin golirea de conținut a etapei de executare a sentinței civile nr. 5704/18.06.2000 a Judecătoriei Sectorului 2, care a impus autorităților publice pârâte obligații clare, ce nu mai pot fi cenzurate prin prisma unei norme juridice.

În al doilea rând, reclamantii au solicitat a se constata că, și pe fondul său, concluzia exprimată de Comisia Municipiului București este greșită, fiind rezultatul unui raționament

juridic viciat, izvorât dintr-o înțelegere deficitară a efectelor sentinței civile nr. a Judecătoriei Sectorului 2.

Astfel, pe de o parte, prezintă relevanță faptul că autoritatea publică pârâtă neagă într-o manieră lipsită de orice temei legal împrejurarea că, la momentul rămânerii irevocabile, prin respingerea recursului la data de 2 februarie 2010, sentința civilă nr.... a Judecătoriei Sectorului 2 București - Secția Civilă, pronunțată în dosarul nr..... (Anexa nr.5 la cererea introductivă), a reprezentat finalizarea procedurii de recunoaștere a dreptului de proprietate solicitat, inițial pe cale administrativă și ulterior pe cale judecătorească de către domnul Panait Nicolae și, implicit, finalizarea procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate întrucât, dispozitivul său stipulează în mod expres atât reconstituirea dreptul de proprietate al dlui. ..., cât și amplasamentul și suprafața (respectiv, 63.128 metri pătrați) terenului pe care el l-a primit în compensare.

Faptul că, deși obligate prin hotărâre judecătorească, autoritățile publice pârâte nu au emis și dovada dreptului de proprietate (titlu de proprietate) consfințit în mod irevocabil prin sentința civilă nr., în patrimoniul domnului ..., nu poate conduce la concluzia că procedura de reconstituire a dreptului de proprietate nu a fost finalizată.

În plus, sentința civilă nr. a consfințit existența în patrimoniul .. a „unui bun” în sensul dispozițiilor art. 1 din Protocolul Adițional nr. 1 la Convenția CEDO, respectiv a unui drept de proprietate asupra imobilului în natura teren, în suprafață de 63.128, situat în ..., care se tinde a fi suprimat prin nepunerea în executare a hotărârii judecătorești de reconstituire.

În acest context, reclamanții au solicitat ca instanța să analizeze temeinicia cererilor formulate de pârâtă, prin prisma jurisprudenței Curții - EDO, expusă în Cauza Dobre împotriva României, pe fondul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat un caz quasi-identic cu acela dedus judecării, în care autoritățile administrative cu atribuții în materia fondului funciar au refuzat punerea în posesie asupra unui teren, stabilit ca amplasament și întindere, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Pe de altă parte, reclamanții au solicitat ca instanța să aibă în vedere, în combaterea tezei promovate de pârâtă și efectele Hotărârii Prealabile nr. 42/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept care a tranșat problema aplicării dispozițiilor art. 1 alin. 3 și art. 4 teza I din Legea nr. 165/2013 în cazul procedurilor de reconstituire a dreptului de proprietate în curs, nefinalizate și care nu reprezintă o procedură de punere în executare a unei hotărâri judecătorești de reconstituire.

În drept, au invocat dispozițiile art. 201 alin. 1 Cod procedură civilă, precum și celelalte dispoziții legale la care au făcut referire mai sus.

Reclamanții au depus la dosar **răspuns la întâmpinarea** depusă de pârâta

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a ... în ceea ce privește capetele 1 și 2 ale cererii introductive, reclamanții au solicitat ca instanța să constate că pârâta a invocat doar în mod formal această primă excepție în contextul în care pe de o parte nu este motivată în cuprinsul întâmpinării formulate, fiind doar invocată ca mijloc de apărare de ordin procesual (pagina 2, paragraful ultim) iar, pe de altă parte, reclamanții nu au formulat niciun fel de pretenții față de această pârâtă prin capetele de cerere în raport de care a fost invocată excepția.

Cu privire la excepția prematurității capătului 3 al cererii introductive.

Acest capăt de cerere vizează, după cum rezultă și din textul său, obligarea ... la validarea versiunilor refăcute ale procesului-verbal de delimitare și a planului de situație, pe care le vor întocmi în viitor pârâtele ..., urmând ca operațiunea de validare să fie efectuată după întocmirea versiunilor refăcute și după comunicarea lor către Comisia Municipiului București.

Cât privește stadiul judecării în dosarul nr., acesta se află la data prezentului răspuns în etapa apelului înregistrat pe rolul Tribunalului București Secția a IV- a Civilă, cu prim termen de judecată stabilit pentru data de 17 ianuarie 2018.

Judecata prezentei cauze se cuvine a fi amânată ori cel mult suspendată până la soluționarea definitivă a dosarului nr., nefiind justificată, din considerente legate de rolul activ al judecătorului vizavi de soluționarea pe fond a cauzei, prin cercetarea situației de fapt, o soluție de respingere a cererii pe motivul formal al prematurității. În plus, este relevant faptul că și pârâta ... a solicitat prin întâmpinare, pe cale subsidiară, suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea definitivă a dosarului nr.... (pagina 4, paragraful 5).

Art. 14 din Legea nr. 165/2013 nu este incident în cauza dedusă judecării.

Pe de alta parte, obligația de punere în posesie aparține .. și a fost stabilită prin dispozițiile exprese ale art. 3 din Hotărârea nr. din 27 octombrie 2011 a Comisiei Municipiului București (Anexa nr.7 la cererea introductivă).

Din dispozițiile legale de mai sus rezultă că, procesele-verbale de delimitare a terenurilor și planurile de situație sunt întocmite de Subcomisia Sectorului 6 în circumscripția căruia este situat terenul atribuit în compensare, pârâta care are și obligația de a le înainta spre validare Comisiei Municipiului București.

Așa s-a și întâmplat în prezenta cauză, în contextul în care procesul-verbal de delimitare și planul de situație au fost întocmite de Subcomisia Sectorului 6, aspect care rezultă din cuprinsul acestora, fiind recunoscut, de altfel, în mod expres și de pârâta Comisia Municipiului București.

Art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013 nu se aplică în cazul reconstituirii dreptului de proprietate al domnului Panait Nicolae, în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Tot astfel, nu pot fi primite nici alegațiile Comisiei Municipiului București, regăsite de altfel și în întâmpinările celorlalte pârâte, în sensul aplicării în cauză a dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte.

La baza tezei pârâtei, se află premisa greșită conform căreia procedura de reconstituire a dreptului de proprietate demarată prin cererea autorului ... nu ar fi finalizată în prezent, sub pretextul că, în accepțiunea Legii nr.165/2013, cererea defunctului autor s-ar încadra în categoria de cereri nesoluționate (pagina 6, paragraful 4).

În drept, au fost invocate dispozițiile art.201 alin.2 Cod procedură civilă, precum și celelalte dispoziții legale la care au făcut referire mai sus.

Reclamanții au depus la dosar **răspuns la întâmpinarea** formulată de pârâta ..., prin care au solicitat respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ..., ca neîntemeiată, respingerea excepției lipsei calității procesuale active a reclamanților, ca neîntemeiată și respingerea apărărilor ... efectuate pe fondul cauzei.

Netemeinicia excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei

În realitate, pârâta ... a justificat calitate procesuală pasivă pentru faptul că aceasta a întocmit procesul-verbal de delimitare din 6 aprilie 2011 al terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați situat în (în continuare „procesul-verbal de delimitare”), a cărui refacere au solicitat-o reclamanții în prezenta cerere, pe care l-a semnat și la înaintat spre vizare pârâtei

Iar planul de situație al aceluiași teren, stabilit sub aspectul suprafeței și amplasamentului în mod irevocabil prin hotărârea judecătorească de reconstituire, (în continuare, „Planul de Situație”) reprezintă o anexă la același proces-verbal de delimitare care a fost, la rândul său, redactat și semnat de pârâta ... și trimis spre vizare pârâtei

În plus, ... va trebui să predea terenul respectiv către pârâta ..., care va îndeplini formalitățile de punere în posesie.

A se decide în sens contrar, respectiv conform afirmației pârâte referitoare la aplicabilitatea dispozițiilor art. 12 ale Legii nr. 165/2013, ar conduce la schimbarea amplasamentului terenului atribuit în compensare prin sentința civilă nr.704/18.06.2009, ceea ce ar echivala cu o încălcare nepermisă de lege a autorității de lucru judecat a acesteia.

Netemeinicia excepției lipsei calității procesuale active a reclamanților.

În esență, pârâta ... a arătat că, potrivit reglementării în materie de fond funciar, comisiile locale de fond funciar sunt beneficiarele acestei solicitări formulate de către comisiile județene, în sensul în care predarea are loc între .. și comisia locală, dar singura titulară a dreptului de a formula cererea de predare a terenului este comisia județeană de aplicare a fondului funciar, în speță Comisia Municipiului București (pagina 3, paragraful 5).

Din analiza dispozițiilor evocate, rezultă că ele stabilesc instituția autorizată să solicite predarea de la ... către comisiile locale a terenurilor retrocedate.

În cauză însă, reclamanții nu au solicitat obligarea pârâtei ... să predea către pârâta Subcomisia Sectorului ... București terenul atribuit în compensare prin hotărârea judecătorească de reconstituire.

Așa stând lucrurile, dispozițiile art. 3 alin. 3 și art. 7 alin. 7 din Legea nr.268/2001 nu sunt aplicabile în cauză, contrar susținerii pârâtei

Față de cele arătate, se impune respingerea excepției lipsei calității procesuale active a reclamanților, ca neîntemeiată.

Pârâta ... susține în mod greșit că încheierea Contractului de întreținere autentificat cu nr. și a Tranzacției autentificate cu nr. ar reprezenta o cesiune de drepturi survenită mai înainte de finalizarea procedurii de reconstituire, împrejurare care ar atrage incidența dispozițiilor amintite.

Cu alte cuvinte, subsemnații reclamanți nu ar putea beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, conform susținerilor pârâtei, ei fiind, dimpotrivă, doar titularii unui drept la compensarea prin puncte.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.201 alin.2 Cod procedură civilă, precum și celelalte dispoziții legale la care s-a făcut referire mai sus.

Reclamanții au depus la dosar **răspuns la întâmpinarea** formulată de pârâta Subcomisia Sectorului, prin care au solicitat respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a Subcomisiei Sectorului, ca neîntemeiată și respingerea apărărilor Subcomisiei Sectorului 6 efectuate pe fondul cauzei.

Netemeinicia excepției lipsei calității procesuale pasive a Subcomisiei Sectorului

Din perspectivă juridică, dispozițiile art.14 din Legea nr. 165/2013 nu sunt incidente în prezenta cauză, contrar celor susținute de pârâta.

Pe de altă parte, obligația de punere în posesie aparține Subcomisiei Sectorului și fost stabilită prin dispozițiile exprese ale art. 3 din Hotărârea nr. a Comisiei Municipiului București (Anexa nr.7 la cererea introductivă).

Din dispozițiile legale de mai sus rezultă că, procesele-verbale de delimitare a terenurilor și planurile de situație sunt întocmite de Subcomisia Sectorului în circumscripția căruia este situat terenul atribuit în compensare, pârâta care are și obligația de a le înainta spre validare Comisiei Municipiului București.

Așa s-a și întâmplat în prezenta cauză, în contextul în care procesul-verbal de delimitare și planul de situație au fost întocmite de Subcomisia Sectorului, aspect care rezultă din cuprinsul acestora, fiind recunoscut, de altfel, în mod expres și de pârâta

La baza tezei pârâtei, se află premisa greșită conform căreia procedura de reconstituire a dreptului de proprietate demarată prin cererea autorului ... nu ar fi finalizată în prezent, sub pretextul că, în accepțiunea Legii nr.165/2013, cererea defunctului autor s-ar încadra în categoria de cereri nesoluționate (pagina 6, paragraful 4).

La termenul de judecată din data de 06.02.2018, instanța a invocat excepția lipsei de interes pentru motivul existenței unui titlu executoriu.

Prin încheierea din data de 20.03.2018, instanța a dispus introducerea în cauză, în temeiul art. 78 C.pr.civ., a numitei ...

Persoana introdusă în cauză ... nu a formulat cereri ori excepții în prezentul dosar, deși a fost legal citată.

Prin sentința civilă nr. ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului ... București în dosarul nr. ..., a fost respinsă ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale active a reclamantilor-pârâți, a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ..., invocată de aceasta prin întâmpinare; a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei invocată de aceasta prin întâmpinare; a fost respinsă ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei-reclamante invocată de aceasta prin întâmpinare cu privire la capetele 1 și 2 de cerere; a fost respinsă ca neîntemeiată excepția prematurității capătului 3 de cerere invocată de pârâta-reclamantă prin întâmpinare; a fost respinsă ca neîntemeiată excepția prematurității cererii invocată de pârâta-reclamantă prin întâmpinare; a fost admisă excepția lipsei de interes a cererii formulate de reclamantii-pârâți în contradictoriu cu pârâta-reclamantă, excepție invocată din oficiu; a fost respinsă ca fiind rămasă fără obiect excepția lipsei de interes a cererii formulate de reclamantii-pârâți în contradictoriu cu pârâții, excepție invocată din oficiu; a fost respinsă ca neîntemeiată excepția inadmisibilității cererii reconvenționale formulate de pârâta-reclamantă ... invocată de reclamantii-pârâți; a fost respinsă ca fiind formulată împotriva unor persoane fără calitate procesuală pasivă cererea formulată de reclamantii-pârâți ... în contradictoriu cu pârâții ...; a fost respinsă ca lipsită de interes cererea formulată de reclamantii-pârâți ... în contradictoriu cu pârâta-reclamantă ... și s-a dispus disjungerea cererii reconvenționale formulate de pârâta-reclamantă ..., fiind format prezentul dosar înregistrat sub nr. 7079/303/2018.

Prin sentința civilă nr. ... din data de ..., Judecătoria Sectorului ... București a respins ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâții

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin sentința civilă nr., pronunțată de Judecătoria Sectorului ... București în dosarul nr. ..., irevocabilă prin respingerea recursului, a fost obligată pârâta Subcomisia Sectorului ... București pentru aplicarea Legilor Fondului Funciar să înainteze către Comisia Municipiului București pentru aplicarea Legilor Fondului Funciar documentația necesară reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 mp, pe amplasamentul situat în ... și obligată pârâta să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în în favoarea lui

Prin contractul de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase autentificat sub nr. de SPN, încheiat între ..., în calitate de creditor al obligației de întreținere și între pârâții ..., în calitate de debitori ai obligației de întreținere, au fost transmise drepturile și obligațiile ce decurg din sentința civilă nr. ..., emisă de Judecătoria Sectorului ... în dosarul nr. ..., din hotărârea nr. ..., emisă de Comisia Municipiului București pentru aplicarea Legilor Fondului Funciar de reconstituire a dreptului de proprietate și Hotărârea nr. ..., emisă de Comisia Municipiului București prin care a fost validat procesul-verbal de delimitare și planul de situație.

Numitul a decedat la data de 02.04.2016.

Între foștii debitori ai obligației de întreținere, pârâții și pârâții, în calitate de moștenitori legali ai defunctului, s-a încheiat contractul de tranzacție autentificat sub nr. de SPN, prin care câte 22% dintre drepturile litigioase menționate în contractul de întreținere vor aparține pârâților, iar 34% dintre drepturile litigioase soților și pârâtei ..., în cote egale.

Reclamanta invocă că prevederile art. 1 alin. 3 Legea nr. 165/2013 se aplică și în prezenta cauză față de înstrăinarea drepturilor ce i se cuveneau lui, astfel că singura măsură reparatorie care se mai poate acorda este măsura compensării prin puncte.

Potrivit art. 1 alin. 3 Legea nr. 165/2013, în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4), iar, potrivit art. 4 din același act normativ, dispozițiile legii se aplică *cererilor* formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, *nesoluționate până la data intrării în vigoare a legii*, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Referitor la noțiunea de „cerere *nesoluționată până la data intrării în vigoare a legii*”, prin *Decizia nr. 42/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 4 teza I din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, *în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, iar cererea de reconstituire formulată în temeiul legilor fondului funciar nu a fost soluționată prin emiterea titlului de proprietate sau de despăgubire în beneficiul titularului originar, al moștenitorilor acestuia sau al terțului dobânditor până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare.*

Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în cuprinsul acestei decizii că reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor debutează în cadrul procedurii administrative (paragraf 54), că finalizarea procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate și soluționarea cererilor formulate în temeiul legilor fondului funciar se realizează la momentul emiterii titlului de proprietate, în cazul restituirii în natură a terenului preluat abuziv sau, după caz, a deciziei de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent (paragraf 56), iar, ca etapă a procesului de reconstituire a dreptului de proprietate, validarea propunerii comisiei locale prin hotărâre de către comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor nu are semnificația admiterii cererii de restituire în natură a terenului preluat abuziv, în sensul dobândirii efective a unei anumite măsuri reparatorii, ci a recunoașterii legitimității de a beneficia de măsurile reparatorii prevăzute de legile fondului funciar, fără însă a fi individualizată categoria măsurilor reparatorii cuvenite potrivit legii. Astfel, persoanele îndreptățite, menționate în anexa hotărârii comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, au prerogativa de a beneficia, potrivit legii, fie de restituirea în natură a terenului, fie de acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent (paragraf 57).

Pentru a pronunța această decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a avut în vedere numai situația în care înstrăinarea drepturilor a intervenit după ce au fost emise hotărâri ale comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor prin care s-a procedat la validarea propunerii comisiei locale sub aspectul îndreptățirii persoanelor care

au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate, în limita suprafeței de teren agricol de până la 10 ha de familie și cărora li s-a aplicat cota de reducere potrivit art. 14 alin. (3) din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de a beneficia de măsurile reparatorii prevăzute de art. 5 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de a beneficia fie de reconstituirea în natură a dreptului, fie de acordarea de despăgubiri, în condițiile legii, fără a analiza situația în care o instanță judecătorească s-a pronunțat deja cu privire la cererea de reconstituire, cum este cazul în prezenta cauză.

Astfel, prin sentința civilă nr., pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București în dosarul nr., irevocabilă prin respingerea recursului la 02.02.2010, instanța a stabilit nu numai calitatea de persoană îndreptățită de a beneficia de măsuri reparatorii a numitului, ci și a soluționat cererea de restituire, în sensul că măsura reparatorie acordată a fost de restituire prin echivalent, și anume a terenului în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în

În jurisprudența Curții europene a drepturilor omului s-a stabilit că executarea unei sentințe sau a unei hotărâri a oricărei instanțe trebuie considerată că făcând parte integrantă din "proces", în sensul art. 6 din Convenție. Dreptul la un tribunal ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite că o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul unei părți (Cauza Immobiliare Saffi împotriva Italiei [GC], nr. 22.774/1993, paragraful 63, CEDO 1999-V). Administrația constituie un element al statului de drept, interesul sau identificându-se cu cel al unei bune administrări a justiției. Așadar, dacă administrația refuză sau omite să execute o hotărâre ori întârzie în executarea acesteia, garanțiile art. 6 de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi (Cauza Hornsby împotriva Greciei, citată anterior, paragraful 41).

În speță, prin sentința civilă nr., pronunțată de Judecătoria sectorului București în dosarul nr., irevocabilă prin respingerea recursului la 02.02.2010, reclamanta a fost obligată să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat ..., în favoarea lui Panait Nicolae, iar aceasta trebuia să îndeplinească obligația stabilită de o instanță judecătorească imediat, astfel că nu poate să invoce propria neexecutare a unei hotărâri judecătorești irevocabile pentru a susține că cererea de restituire nu era soluționată la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și anume la data de 20.05.2013, la mai mult de 3 ani de când avea obligația de a emite titlul de proprietate. O interpretare contrară, ar permite legiuitorului să adopte acte normative pentru a justifica neexecutarea unei obligații și de a o transforma în mod unilateral.

În jurisprudența Curții europene a drepturilor omului s-a statuat că neexecutarea într-un termen rezonabil de către autorități, fără o justificare valabilă, a unei hotărâri definitive pronunțate împotriva lor constituie o încălcare a dreptului de acces la o instanță, precum și a dreptului la respectarea bunurilor (Șandor împotriva României, nr. 67289/01, pct. 23-37, 24 martie 2005).

Spre deosebire de ipoteza avută în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție când a pronunțat decizia sus-menționată, instanța apreciază că în prezenta cauză pârâții, succesori ai numitului Panait Nicolae, beneficiază de un bun actual în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale garantează, față de sentința civilă nr., pronunțată de Judecătoria Sectorului ... București în dosarul nr., irevocabilă prin respingerea recursului la 02.02.2010.

Noțiunea de „bunuri” poate acoperi atât „bunurile actuale”, cât și valorile patrimoniale, inclusiv creanțele, în virtutea cărora reclamantul poate pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a beneficia efectiv de un drept de proprietate [J.A. Pye (Oxford) Ltd 83 și J.A. Pye (Oxford) Land Ltd împotriva Regatului Unit (MC), pct.61]. O „speranță”

este „legitimă” când se întemeiază pe o dispoziție legislativă sau pe un act juridic referitor la interesul patrimonial în cauză (Saghinadze și alții împotriva Georgiei, pct. 103).

Deși art. 1 din Protocolul nr. 1 se aplică doar bunurilor actuale [Marckx împotriva Belgiei, pct.50], iar acesta nu garantează dreptul de a dobândi bunuri [Slivenko și alții împotriva Letoniei (dec.) (MC), pct.121; Kopecký împotriva Slovaciei (MC), pct. 35 b)], instanța reține că pârâții, în calitate de succesori ai numitului Panait Nicolae, nu își apără dreptul de a dobândi bunuri, ci își apără dreptul suficient de bine determinat stabilit prin hotărârea judecătorească menționată anterior și transmis ulterior pe cale convențională de a li se restitui prin echivalent terenul în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în București, str. Prelungirea Ghencea nr. 78, sector 6.

În consecință, având în vedere că în prezenta cauză nu este incidentă Decizia nr. 42/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, iar pârâții succesori ai numitului Panait Nicolae beneficiază de un bun actual, astfel că cererea de restituire era soluționată la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, singurul motiv pentru care nu a fost emis titlul de proprietate fiind culpa statului în neexecutarea unei hotărâri judecătorești, instanța reține că nu sunt incidente prevederile art. 1 alin. 3 Legea nr. 165/2013 invocate de reclamantă, astfel că va respinge ca neîntemeiată prezenta cerere.

Împotriva sentinței civile nr...., pronunțată de Judecătoria Sectorului ... București în dosarul nr...., în termen legal a declarat apel reclamanta, criticând soluția instanței de fond pentru motive de nelegalitate și netemeinicie, cauza fiind înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a IV-a Civilă la data de 11.03.2019, sub nr. de dosar

În dezvoltarea motivelor de apel, s-a arătat că sentința civilă nr., prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta, este criticabilă.

Apelanta-reclamantă a precizat că, analizând actele și lucrările dosarului, instanța de fond a respins prezenta cerere, apreciind în mod eronat că în cauză nu sunt incidente dispozițiile Deciziei nr.42/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Argumentul expus de instanța de fond în motivarea acestei opinii a fost acela că succesorii numitului ar beneficia de un bun actual, cererea de restituire fiind în fapt soluționată la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, singurul motiv pentru care nu a fost emis încă titlul de proprietate fiind reprezentat de culpa statului în neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

A învederat că prin cererea înregistrată sub nr..... la Primăria Sectorului ... București, autorul reclamanților, ..., a solicitat reconstituirea în natură a dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 10,78 ha situat în ...

Prin adresa nr.6135/64622/03.04.2006, Subcomisia Sectorului București a înaintat propunerea de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafața de 1,97 ha pe vechiul amplasament.

Prin Hotărârea nr..../20.04.2006, Comisia Municipiului București a respins cererea pe considerentul că din actele anexate acesteia rezultă că terenurile au fost deținute în devălmășie cu ceilalți locuitori, astfel că petentul nu poate dovedi prin acte care este cota de teren care îi revine în calitate de coproprietar.

Prin cererea înregistrată sub nr..... pe rolul Judecătoriei Sectorului ... București, reclamantul a formulat contestație împotriva Hotărârii nr..../20.04.2006, solicitând anularea acesteia.

Prin sentința civilă nr....., instanța a respins ca neîntemeiată cererea formulată.

Prin Decizia civilă nr.... Tribunalul București a admis recursul formulat de recurentul reclamant, a casat sentința recurată și a trimis cauza, spre rejudecare la aceeași instanță.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului ... București sub nr.....

Prin sentința civilă nr...., Judecătoria Sectorului ... București a anulat în parte Hotărârea nr..... a Comisiei Municipiului București respectiv punctul 10 al acesteia, a obligat Subcomisia Sectorului ... București să înainteze către Comisia Municipiului București documentația necesară reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în și a obligat Comisia Municipiului București să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în

Aceasta a devenit definitivă și irevocabilă prin Decizia nr.... a Tribunalului București, prin care au fost respinse recursurile declarate.

Ca urmare, prin art.1 din Hotărârea nr. 1200/31.01.2011, Comisia Municipiului București a reconstituit dreptul de proprietate privată asupra terenului în suprafață de 63128 mp, situat în ..., domnului ..., în conformitate cu dispozițiile Sentinței civile nr.... a Judecătoriei Sectorului ... București.

Prin art.1 al Hotărârii nr. .../27.10.2011, Comisia Municipiului București a validat procesul-verbal de delimitare și planul de situație al terenului în suprafață de 63128, situat, întocmit de Subcomisia Sectorului ... București deoarece amplasamentul acordat de instanța de judecată prin sentința judecătorească se afla pe raza acestui sector.

Urmare, emiterii Hotărârii nr..../27.10.2011 pentru amplasamentul stabilit de Judecătoria sectorului .. prin Sentința nr...., au fost demarate mai multe acțiuni de anulare parțială a acestei hotărâri, formulate de persoane care se consideră îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament pe terenul identificat ca fiind liber de ADS.

A precizat că a arătat la fondul cauzei că prin Decizia civilă nr.... a Tribunalului București-Secția a-a Civilă, pronunțată în Dosarul nr...., instanța în mod definitiv: „Anulează în parte Hotărârea nr. .../27.10.2011 a Comisiei Municipiului București, procesul-verbal de delimitare din validat de Comisia Municipiului București prin Hotărârea nr.... din 27.10.2011 și planul de situație scara 1:2000 anexat procesului verbal de delimitare din ... validat de Comisia Municipiului București prin Hotărârea nr. .../27.10.2011, în ceea ce privește terenul în suprafața de 2.100 mp identificat prin raportul de expertiza topografică întocmit în cauză de expertul Saftoiu Vasile. "

De asemenea, a arătat că, la data prezentei, prin Decizia civilă nr...., definitivă, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr...., se anulează în parte procesul-verbal de delimitare din data de 06.04.2011 validat de Comisia Municipiului București pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor prin Hotărârea nr.... din data de 27.10.2011 și planul de situație scara 1:2000 anexat procesului-verbal mai sus rubricat, în ceea ce privește suprafața de 4850 mp.

Hotărârile judecătorești invocate au fost atacate de către petentul ... cu cereri de revizuire, ambele respinse.

Totodată, pe rolul Tribunalului București este pe rol și Dosarul cu nr....(se menține măsura suspendării la termenul din data de 03.10.2017). Învedereăm Onoratei Instanțe că unul dintre capetele de cerere pendinte de dosarul mai sus rubricat privește chiar delimitarea terenului în suprafață de 63.128 mp atribuiți prin Hotărârea nr.... a Comisiei Municipiului București pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor.

În acest dosar, chiar reclamantul prin același apărător, solicită „delimitarea precisă și mai ales efectivă” a terenului, recunoscând astfel că situația actuală nu permite rezolvarea în fapt, a situației creată de ... prin necorelarea datelor comunicate către instanțele de judecată despre disponibilul de teren pe care îl administrează cu cererile existente și nesoluționate încă pentru atribuirea de teren pe vechiul amplasament.

În acest context, subliniem prioritatea restituirii terenurilor pe vechiul amplasament, consacrată prin legislația fondului funciar.

A apreciat că a expus suficiente argumente în dovedirea lipsei culpei statului cu privire la neemiterea titlului de proprietate pentru terenul atribuit prin Sentința civilă nr.....(în special a Comisiei,aceasta făcând demersurile necesare în vederea punerii în executare, însă neputând ignora celelalte hotărâri judecătorești emise cu privire la terenul în discuție).

Mai mult, a arătat că prin intervenirea contractului de întreținere încheiat la data de 12.01.2016 între și ..., s-au transmis și drepturile litigioase ce decurg din dosarele sus amintite.

De asemenea, prin tranzacția încheiată între și moștenitorii lui, s-a transmis către aceștia din urmă cota de 66% din drepturile litigioase pe care primii le dețineau în conformitate cu Contractul de întreținere descris mai sus.

A precizat că aspectele arătate au fost cunoscute și acceptate de toți reclamanții-pârâți reconvenționali, cu consecințele ce decurg din soluționarea cauzelor.

A apreciat ca fiind greșită interpretarea instanței de fond cu privire la faptul că succesorii numitului ar beneficia de un bun actual în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, față de sentința civilă nr....., pronunțată de Judecătoria Sectorului ... București în dosarul nr., irevocabilă prin respingerea recursului la data de 02.02.2010.

Sentința civilă nr..... este pronunțată într-o cauză civilă, în această situație, „termenul rezonabil” de punere în executare apreciindu-se de la caz la caz.

Față de impedimentele, obiective, detaliate în cele de mai sus și recunoscute efectiv și de către reclamanții-reconvenționali, apreciază că se află încă în derularea procedurii administrative de soluționare a cererii acestora.

Emiterea efectivă a unui titlu de proprietate în condițiile expuse nu ar fi făcut altceva decât să creeze noi probleme de natură administrativă și juridică.

Raportat însă la situația de fapt, descrisă în cererea reconvențională, apreciază că față de înstrăinarea drepturilor obținute prin sentința civilă nr....., „drepturi litigioase” astfel cum sunt denumite și percepute chiar de părți în cuprinsul contractului și tranzacției, apreciază că aceștia **nu mai pot beneficia de restituirea în natură** a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte, potrivit dispozițiilor art.24 alin.(2), (3) și (4) din Legea nr.165/2013(Decizia ICCJ nr.42/2016).

Așa cum s-a statuat prin Decizia nr.42/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și cum de altfel reține și instanța de fond în considerentele sentinței atacate, în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, iar cererea de reconstituire formulată în temeiul legilor fondului funciar nu a fost soluționată prin emiterea titlului de proprietate sau de despăgubire în beneficiul titularului originar, al moștenitorilor acestuia sau al terțului dobânditor până la data intrării în vigoare a Legii nr.165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare.

A opinat că, la data prezentei nu se mai poate da eficiență juridică etapelor parcurse în derularea procedurii administrative cu privire la restituirea dreptului de proprietate în favoarea numitului Panait Nicolae deoarece, în lumina celor de mai sus, cererea acestuia, la această dată, se încadrează în categoria **de cereri nesoluționate**.

Ca urmare, a apreciat că susținerile reclamanților potrivit cărora cererea autorului lor trebuie soluționată în sensul atribuirii de teren în natură este nefondată raportat la normele legale incidente în speță la această dată.

Astfel, a arătat că reclamanții în calitate de beneficiari ai drepturilor transmise de către defunctul Panait Nicolae prin Contractul de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase autentificat sub nr..... și de beneficiari ai tranzacției autentificate sub nr.....

respectiv toate drepturile și obligațiile ce decurg din Sentința Civilă nr.... pronunțată în Dosarul nr. ... de Judecătoria Sectorului .. București, NU MAI POT BENEFICIA DE RESTITUIREA ÎN NATURĂ a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte potrivit dispozițiilor art.24 alin.(2), (3) și (4) din Legea 165/2013.

A menționat că, chiar și în situația în care ar admite că cesionarii drepturilor litigioase au încheiat tranzacția autenticată sub nr.... prin care au cedat „necondiționat”, cu titlu gratuit, moștenitorilor defunctului ... un procent de 66% din totalitatea drepturilor litigioase, beneficiarilor acestei tranzacții nu le poate fi reținută calitatea de moștenitori legali, ci doar calitatea cedată de către, respectiv aceea de cesionari, raportat la împrejurarea că imobilul fusese deja înstrăinat la momentul încheierii tranzacției autentificate sub nr.

Astfel, a arătat că persoanele cărora li s-a cedat un procent de 66% din totalitatea drepturilor ce decurg din sentința civilă nr.... a Judecătoria Sectorului ... București, nu au dobândit acest drept pe calea unei moșteniri legale, întrucât anterior încheierii acestei tranzacții antecesorul lor nu mai deținea aceste drepturi în patrimoniu, ele fiind înstrăinate de către defunctul ... cu titlu oneros către cesionarii anterior menționați.

Pentru procentul de 66% din totalitatea drepturilor ce decurg din sentința civilă nr.... a Judecătoria Sectorului ... București,, nu mai au calitatea de proprietari ai drepturilor litigioase, iar noii beneficiari au calitatea de cesionari, respectiv dobânditori ai drepturilor cesionate, aceștia din urmă putând beneficia doar de prevederile art.1 alin.(3) din legea nr. 165/2013, motivat de faptul că actul translativ de proprietate este altul decât succesiunea legală, chiar dacă în fapt ei sunt moștenitorii legali ai defunctului

Raportat la cele expuse, apreciază că în mod greșit și părtinitor instanța de fond a reținut că în speță nu ar fi incidente prevederile art.1 alin.3 Legea nr. 165/2013.

A susținut că, analizând fondul cauzei deduse judecății, se poate lesne observa că este vorba despre aceeași situație, în sensul că autorul reclamanților-pârâți reconvenționali a înstrăinat dreptul pe care l-a obținut printr-o hotărâre a Comisiei Municipiului București.

În acest sens, a arătat că instanța supremă nu face distincție cu privire la modul în care s-au obținut hotărârile Comisiei Județene, în speță a Municipiului București (în baza unei sentințe ori nu).

A susținut că se află în aceeași situație ca cea soluționată de Înalta Curte, adăugarea sau interpretarea dispozițiilor acesteia fiind inadmisibilă.

A mai învederat că reclamanții-pârâți reconvenționali nu mai pot beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte potrivit dispozițiilor art.24 alin.(2), (3) și (4) din Legea nr.165/2013.

A solicitat instanței să aibă în vedere în speță și Decizia nr. 179/2014 a Curții Constituționale a României prin care s-a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin.(3), art.4 teza a doua raportate la cele ale art.33, precum și ale art.24, art. 31, art.32, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013.

Curtea a reținut în considerentele acestei decizii: „Raportând cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului la cauza analizată, Curtea constată că, în contextul politicii de restituire, scopul urmărit de legiuitorul român, în cazul dispozițiilor de lege criticate, este reglementarea unor măsuri reparatorii în interesul foștilor proprietari ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv de stat sau de alte persoane juridice, iar nu crearea de noi drepturi sau surse de venit pentru terțe persoane. Prin urmare, scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea cuprinsă în art. 1 alin.(3) și art.24 din Legea nr.165/2013 reprezintă un scop legitim. ”

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 165/2013 nu se rezumă la stabilirea unui quantum al despăgubirilor egal cu prețul plătit de cesionar cedentului, ci la prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru

tranzacționarea dreptului de proprietate se adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art.21 alin.(6) din lege.

"Prin urmare, există un raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia, iar tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu se constituie într-o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate. "

A învedereat că pentru totalitatea drepturilor ce decurg din Sentința civilă nr.5704/2009 a Judecătorei Sectorului 2 București pronunțată în dosarul nr.8648/300/2007, drepturi înstrăinate de către titularul reclamanților, urmează să se ia act de intervenția cesiunii drepturilor de proprietate și să se facă aplicarea prevederilor art.1 alin.(3) din Legea nr.165/2013.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.466 și următoarele din Noul Cod de procedură civilă.

La cererea de apel formulată, au depus **întâmpinare** intimații-pârâți prin care au solicitat respingerea căii de atac a apelului formulate de apelanta împotriva sentinței civile nr. ... a Judecătorei Sectorului București, pronunțate în dosarul nr., ca nefondată.

În motivare, intimații-pârâți au arătat că litigiul de față vizează, pe de o parte, aspecte ce țin de executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate în anul 2009 și rămase irevocabile în februarie 2010, prin care s-a reconstituit dreptul de proprietate al dlui. Panait Nicolae prin compensare asupra terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați, pe amplasamentul din

Cerința respectării dreptului la un proces echitabil consacrat prin dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care cuprinde și componenta duratei rezonabile a procedurii jurisdicționale, nu a fost respectată în situația dedusă judecății.

Astfel, a arătat că notificarea dlui. ... de reconstituire a dreptului de proprietate a fost înregistrată la Primăria Sector .. București cu nr. din 3 noiembrie 2005, în timp ce Sentința civilă nr. ... prin care i s-a reconstituit dreptul de proprietate a rămas irevocabilă la data de 02 februarie 2010 prin respingerea recursului.

Au susținut că, deși au trecut peste nouă ani de la data rămânerii irevocabile, autoritățile publice au refuzat să pună în posesie pe autorul subsemnaților, dl. ... care a încetat din viață la data de 3 aprilie 2016, precum și pe aceștia din urmă, pe amplasamentul stabilit prin hotărârea definitivă de reconstituire a dreptului de proprietate.

Au învedereat că din acest motiv, faza executării silite a acestui titlu executoriu, care cuprinde formalitățile aferente punerii în posesie și eliberării titlului de proprietate pe amplasamentul stabilit prin hotărârea judecătorească de reconstituire, nu s-a finalizat până la momentul de față. Operațiunile din cadrul procedurii administrative de punere în posesie și de eliberare a titlului de proprietate reprezintă măsuri de executare a dispozițiilor titlului executoriu reprezentat de o hotărâre judecătorească de reconstituire a dreptului de proprietate, care stabilește întinderea acestui drept și amplasamentul terenului retrocedat, așa cum este cazul în prezenta cauză.

Privită dintr-o altă perspectivă, procedura jurisdicțională parcursă de dl. Nicolae Panait, mai întâi în etapa administrativă prevăzută de Legea nr. 18/1991 și ulterior în etapa judecătorească a plângerii formulate împotriva hotărârii Comisiei Municipiului București, a depășit 12 ani, ceea ce reprezintă o încălcare evidentă a duratei rezonabile a procedurii jurisdicționale.

Pe de altă parte, se pune în discuție în prezenta cauză efectul produs de sentința civilă nr. pe planul soluționării cererii de reconstituire a dreptului de proprietate, hotărâre judecătorească care, așa cum în mod judicios a constatat și judecătorul fondului, a stabilit în patrimoniul dlui. un bun actual în sensul art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, respectiv dreptul de proprietate asupra terenului identificat

ca suprafață și amplasament prin dispozitivul hotărârii, care ulterior, a fost transmis prin acte între vii subsemnaților intimați care au devenit, astfel, titularii aceleiași bun actual, fără a se modifica natura și conținutul acestuia prin efectul transferului.

Au învederat că au calitatea de succesori cu titlu particular a dlui. ..., care a transmis în timpul vieții sale drepturile stabilite în patrimoniul său prin hotărârea irevocabilă de reconstituire a dreptului de proprietate.

Au precizat, în acest sens, la data de 12 ianuarie 2016, între dl. ... în calitate de creditor al obligației de întreținere, pe de o parte, și ... în calitate de debitori ai obligației de întreținere, pe de altă parte, a fost semnat Contractul de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase autentificat cu nr. ... de notarul public ... („Contractul de întreținere”).

Prin Contractul de întreținere, dl. ... a transmis către debitorii obligației de întreținere mai multe drepturi, printre care s-a aflat și dreptul său de proprietate reconstituit prin sentința civilă nr. ..., precum și calitatea sa procesuală în litigiile declanșate la acel moment vizavi de punerea în posesie asupra terenului stabilit prin hotărârea de reconstituire.

Au mai arătat că la data de 2 aprilie 2016, dl. a încetat din viață după cum atestă Certificatul de deces seria eliberat de Primăria orașului Popești-Leordeni.

Așa stând lucrurile, la momentul decesului, dl. nu mai avea în patrimoniu dreptul de proprietate reconstituit prin Sentința civilă nr.

La data de 6 septembrie 2016, între debitorii obligației de întreținere din Contractul de întreținere și copiii decedatului,, a fost încheiat un contract intitulat Tranzacție autentificat de notarul cu nr. („Tranzacția”).

Prin efectul Tranzacției, drepturile transmise prin Contractul de întreținere au fost redistribuite între toate părțile acesteia, cu consecința că intimații, au dobândit, în calitate de cesionari, cote-părți din drepturile transmise inițial de dl. în timpul vieții sale, prin încheierea Contractului de întreținere.

Au învederat că prin Sentința civilă nr. pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București-Secția Civilă în dosarul nr. ..., rămasă irevocabilă prin respingerea recursului la data de 02 februarie 2010, a fost admisă cererea de chemare în judecată completată și precizată formulată de dl., anume autorul defunct al intimaților.

Au arătat că acest teren a fost atribuit dlui. ... în compensare, dat fiind faptul că vechiul amplasament al terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați se afla în insula Plumbuita situată în Sectorul ... al Municipiului București, insulă care se afla în domeniul public al aceleiași municipiu, nefiind posibilă din acest motiv reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament.

Dl. ... și-a exprimat în prealabil consimțământul pentru amplasamentul stabilit prin hotărârea instanței, fiind conștient de discrepanța valorică care există între terenul original situat în oraș și terenul în suprafață identică care i s-a atribuit în compensare, dar care este situat la periferia Municipiului București.

De altfel, a precizat că dl. ... a încetat din viață la data de 2 aprilie 2016 fără să obțină punerea sa în posesie asupra terenului atribuit în compensare, deși trecuseră 6 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de reconstituire. Executarea acestei hotărâri judecătorești nu este finalizată nici până la data prezentei cereri.

La momentul rămânerii irevocabile, sentința civilă amintită a echivalat cu finalizarea procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate, în condițiile în care dispozitivul său prevede în mod expres (in terminis) obligarea Comisiei Municipiului București la emiterea titlului de proprietate pentru terenul în discuție identificat, în dispozitivul hotărârii, prin adresa poștală la care este situat și prin suprafața acestuia.

Așa fiind, reconstituirea dreptului de proprietate al dlui. a operat pe cale judecătorească, acest drept intrând prin efectul sentinței civile în patrimoniul său, și totodată,

prin aceeași hotărâre, s-a stabilit amplasamentul și suprafața terenului pe care acesta l-a primit în compensare.

Au învedereat că la data de 25 noiembrie 2010, conformându-se dispozițiilor Sentinței civile nr., Subcomisia Sectorului ... a înaintat Comisiei Municipiului București documentația necesară reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați, cu amplasamentul stabilit prin hotărârea de reconstituire.

Tot astfel, a susținut că în vederea executării aceleiași sentințe, Comisia Municipiului București pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor a emis Hotărârea nr. din 31 ianuarie

După întocmirea procesului-verbal de delimitare și a planului de situație al terenului, Comisia Municipiului București a adoptat Hotărârea nr. .. din 27 octombrie 2011.

La finalul anului 2011, Subcomisia Sectorului ..., Subcomisia Sectorului ..., Comisia Municipiului București și au stopat în mod nejustificat procedura de executare a Sentinței civile nr., fără să fie înregistrate la acel moment litigii referitoare la amplasamentul terenului atribuit în compensare.

A opinat că, nu există impedimente la punerea în posesie pe diferența de teren neafectată de hotărârile judecătorești menționate la punctul II.3 de mai jos, hotărâri de altfel pronunțate în litigii începute în anul 2014, care nu existau în anul 2011.

De altfel, hotărârile judecătorești amintite afectează o suprafață de teren de 6.950 metri pătrați, care reprezintă o valoare infimă raportat la suprafața de aproximativ 97,98 hectare (anume 979.800 metri pătrați) a terenului situat la adresa poștală din strada, adresă poștală stabilită prin Sentința civilă nr.

Tot astfel, corespondența recentă purtată cu aceste instituții pe care o învederăm mai jos a arătat cu claritate refuzul lor de a pune în posesie subsemnații pe suprafața de teren neafectată, ceea ce echivalează cu decizia acestor instituții administrative de a lipsi de conținut o hotărâre judecătorească irevocabilă, ceea ce nu este permis, fiind în contradicție vădită cu principiul separației puterilor în statul român.

Au învedereat că în anul 2014, respectiv la 3 ani după ce instituțiile administrative au stopat în mod nejustificat executarea Sentința civilă nr., au fost pornite mai multe litigii civile de către terțe persoane care l-au chemat în judecată pe dl. ..., în calitate de pârât, alături de autorități publice cu atribuții în materia fondului funciar, acești terți pretinzând un drept de proprietate originar cu privire la o parte din suprafața de teren care a fost atribuită prin compensare autorului subsemnaților în baza Sentinței civile nr.

În acest sens, a amintit următoarele litigii:

-Dosarul nr. .. al Judecătoriei Sectorului .. București referitor la suprafața de 2.100 metri pătrați, care a fost soluționat în mod definitiv la data de 10 februarie 2017;

-Dosarul nr. ... al Judecătoriei Sectorului .. București referitor la suprafața de 4.850 metri pătrați, care a fost soluționat în mod definitiv la data de 31.01.2018;

-Dosarul nr. ... al Judecătoriei Sectorului ... București referitor la suprafața de 9.621 metri pătrați, aflat în prezent în etapa rejudecării de către prima instanță.

Au arătat că prin Decizia Civilă nr. ... pronunțată de Tribunalul București - Secția a V-a Civilă în Dosarul nr. ..., a fost admis apelul formulat de reclamantul din prezenta cauză împotriva hotărârii primei instanțe și, urmare a schimbării în parte a acesteia, instanța de apel a decis anularea în parte a Hotărârii nr. ..., a procesului-verbal de delimitare și a Planului de Situație în ceea ce privește terenul în suprafață de 2.100 metri pătrați identificat prin raportul de expertiză topografică întocmit în cauza respectivă de expertul Saftoiu Vasile.

A menționat că referitor la Dosarul nr. ..., prin Sentința chilă nr. ... a Judecătoriei Sectorului ... București-Secția Civilă, a fost admisă în parte cererea de chemare în judecată formulată de terții reclamânți, hotărându-se anularea în parte a Hotărârii nr. ... în ceea ce

terenul în suprafața de 4.850 metri pătrați identificat potrivit raportului de expertiză judiciară întocmit în cauză de expert Andrei Ion.

Cât despre dosarul nr. ..., Judecătoria Sectorului ... București a admis, în primul ciclu procesual, excepția lipsei de interes a reclamanților terți în formularea cererii introductive motivată de faptul că, prin alte hotărâri judecătorești anterioare, s-a stabilit cu putere de lucru judecat față de acest litigiu, că terții reclamanți nu au dreptul la reconstituirea proprietății pe vechiul amplasament, ci eventual pe alte amplasamente alternativ cu dreptul la măsuri compensatorii.

Iar în apel, hotărârea primei instanței a fost anulată de Tribunalul București - Secția a IV-a Civilă prin Decizia civilă nr. ... (Anexa nr. 1). pentru motive procedurale legate de nestabilirea cadrului procesual pasiv ca urmare a încheierii Contractului de întreținere și a Tranzacției, fără a se cerceta sau infirma însă de instanța de apel validitatea raționamentului expus de Judecătoria Sectorului 6 referitor la lipsa de interes procesual a terților reclamanți și la incidența, în cauză, a efectelor pozitive ale lucrului judecat.

A susținut că având în vedere dreptul de punere în posesie asupra terenului stabilit ca întindere și amplasament prin Sentința civilă nr., subsemnații am formulat mai multe notificări către instituțiile din prezenta cauză, inclusiv spre știința Guvernului României, pentru ca acestea să respecte dispozitivul obligatoriu al hotărârii judecătorești de reconstituire și să ne pună în posesie asupra suprafeței de teren neafectate de cele trei litigii de mai sus.

A învederat că prin corespondența purtată că, pentru moment, doresc o executare parțială a acestui titlu executoriu în sensul punerii sale în posesie pe suprafața neafectată de cele trei litigii, cu scopul de a se continua executarea Sentinței civile nr., urmând ca ulterior să fie soluționată și chestiunea suprafeței de teren afectate de litigiile respective. Aceasta deoarece, legea procesual civilă nu interzice executarea parțială a titlului executoriu în cazul în care creditorul solicită acest lucru, el având dreptul să solicite și mai târziu executarea părții rămase neexecutate din obligațiile stabilite prin titlul executoriu.

În acest sens, facem trimitere la următoarea corespondență recentă purtată între subsemnați și părțile adverse din litigiul de față:

- A dresa subsemnaților din 1 septembrie 2017 transmisă părților adverse și, spre știință, Guvernului României;
- A dresa Subcomisiei Sectorului 6 nr. 35095 din 25 septembrie 2017;
- Adresa ADS nr. 126627/126569 din 28 septembrie 2017;
- Adresa Comisiei Municipiului București nr. HL/17418/P din 14 septembrie 2017; și
- Adresa Secretariatului General al Guvernului nr. 15D/10354 din 13 septembrie 2017.

Din corespondența transmisă de celelalte părți, rezultă cu claritate refuzul lor de a finaliza executarea Sentinței civile nr. 5704 din 18 iunie 2017.

Ca atare, au învederat că au fost astfel asigurați de părțile adverse că deși dreptul de proprietate a fost reconstituit în patrimoniul autorului prin hotărâre judecătorească irevocabilă, care ulterior a fost transmis prin acte între vii în patrimoniul lor, nu vor fi și puși în posesie pe cale amiabilă și nu li se va elibera titlul de proprietate, golind astfel de conținut o hotărâre judecătorească irevocabilă, încălcându-ni-se deopotrivă dreptul nostru de proprietate și dreptul la un proces echitabil care include și faza punerii în executare a hotărârii judecătorești, lucruri nepermise de lege.

A susținut că prin cererea reconvențională formulată în dosarul nr. ..., care a fost ulterior disjunsă și înregistrată cu nr. de dosar ..., apelanta a solicitat Judecătoriei Sectorului 6 București „să constateți că reclamanții din prezenta nu mai pot beneficia de restituire în natură a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte” și să constate că „etapele parcurse cu privire la restituirea dreptului de proprietate în favoarea numitului ... nu mai sunt de actualitate”.

De asemenea, a arătat că în susținerea cererii sale, apelanta a afirmat că „susținerile reclamanților potrivit cărora cererea autorului lor trebuie soluționată în sensul atribuirii de teren în natură este nefondată” sub pretextul că „reclamanții în calitate de beneficiari ai drepturilor transmise de către defunctul ... (...) respectiv toate drepturile și obligațiile ce decurg din Sentința Civilă nr. ... (...) nu mai pot beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte (...)” - paginile 8-9 din cerere.

A menționat că, Comisia Municipiului București a solicitat să se constate că nu pot primi terenul stabilit prin Sentința civilă nr. ...09 și că, dimpotrivă, am avea dreptul doar la compensarea prin puncte potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România („Legea nr. 165/2013”), dispoziții care în susținerea apelantei ar fi incidente în cauză.

Comisia Municipiului București a formulat o astfel de cerere în pofida faptului că ea însăși a recunoscut expres, prin cererea introductivă, că prin „Sentința nr. ... Judecătoria Sectorului ... București (...) a obligat Comisia Municipiului București să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafață de 63.128 pe amplasamentul situat în București str. Prelungirea Ghencea nr. 78, sector 6. Aceasta a devenit definitivă și irevocabilă prin Decizia nr. 2QoR/02.02.2010 a Tribunalului București prin care au fost respinse recursurile declarate.” - pagina 5 din cerere.

Totodată, prin apelul declarat (pag. 8, parag. 3) Comisia Municipiului București solicită ca „pentru totalitatea drepturilor ce decurg din Sentința civilă nr. ... a Judecătoriei Sectorului ... București pronunțată în dosarul nr. ..., drepturi înstrăinate de titularul reclamanților, să se ia act de intervenția cesiunii drepturilor de proprietate”, ceea ce reconfirmă împrejurarea că, și în aprecierea apelantei, hotărârea judecătorească a stabilit un drept de proprietate - reconstituit deja, prin efectul său - în patrimoniul dlui. ..., fiind, așadar, finalizată la momentul rămânerii irevocabile a hotărârii respective procedura de reconstituire a dreptului de proprietate prevăzută de Legea nr. 18/1991 a fondului funciar.

A precizat că din analiza cererii de apel formulate, rezultă că apelanta ... susține nelegalitatea și netemeinicia Sentinței chile nr. ...a Judecătoriei Sectorului ... București prin raportare la mai multe critici de apel, care pot fi grupate, în funcție de conținutul lor, după cum urmează:

a. dispozițiile Hotărârii preliminare nr. 42/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție -

Completele pentru Dezlegarea unor Chestiuni de Drept ar fi incidente în cauză;

b. motivul pentru care nu a fost încă emis titlul de proprietate pentru terenul identificat în

dispozitivul Sentinței chile nr... nu ar fi reprezentat de culpa autorităților statului în neexecutarea unei hotărâri judecătorești;

c. subsemnații nu am beneficia de un bun actual în sensul prevederilor art. 1 din Protocolul

Adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Pentru criticile arătate, apelanta susține că ar fi incidente în cauză prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, care stabilesc măsura unică a compensării prin puncte în cazul cesiunii de drepturi intervenite mai înainte de finalizarea procedurii de reconstituire a proprietății (drepturi care nu au fost însă stabilite sub aspectul naturii, existenței și întinderii printr-o hotărâre judecătorească anterioară, spre deosebire de litigiul pendinte în care există o astfel de hotărâre).

A precizat că referitor la domeniul de aplicare a hotărârii preliminare, judecătorul fondului a analizat situația-premisă cercetată de instanța supremă și a reținut, în mod judicios, (pag. 18, parag. 1) că, „pentru a pronunța această decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a

avut în vedere numai situația în care înstrăinarea drepturilor a intervenit după ce au fost emise hotărâri ale comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor prin care s-a procedat la validarea propunerii comisiei locale sub aspectul îndreptățirii persoanelor care au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate (...) de a beneficia de măsurile reparatorii prevăzute de art. 5 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de a beneficia fie de reconstituirea în natură a dreptului, fie de acordarea de despăgubiri, în condițiile legii, în situația în care o instanță judecătorească s-a pronunțat deja cu privire la cererea de reconstituire, cum este cazul în prezenta cauză"

Astfel, a arătat că prima instanță a constatat (pag. 18, parag. 3) în mod corect că „prin sentința civilă nr. ... pronunțată de Judecătoria Sectorului ... București în dosarul nr. ..., irevocabilă prin respingerea recursului la data de 02.02.2010, instanța a stabilit nu numai calitatea de persoană îndreptățită de a beneficia de măsuri reparatorii a numitului Panait Nicolae, ci și a soluționat cererea de restituire, în sensul că măsura reparatorie acordată a fost de restituire prin echivalent, și anume a terenului în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în".

A precizat că spre deosebire de situația examinată de Înalta Curte - care avea în vedere situația premisă în care comisiile județene pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor au emis hotărâri de validare a propunerilor de reconstituire făcute de comisiile locale, acest tip de hotărâri fiind singurele actele jurisdicționale care stipulau îndreptățirea la reconstituire a persoanei solicitante - , în litigiul pendinte există și o hotărâre judecătorească prin care a fost soluționată cererea de reconstituire a dreptului de proprietate, prin acordarea în compensare a terenului în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat

Această situație de fapt în care devin operante efectele hotărârii judecătorești nu a fost cercetată de Înalta Curte cu prilejul sesizării sale cu cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare, motiv pentru care rezolvarea de principiu dată problemei de drept prin Hotărârea preliminară nr. 42/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este incidentă în cauză.

De asemenea, a mai arătat că Hotărârea prealabilă nr. 42/2016 a tranșat problema aplicării dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 4 teza I din Legea nr. 165/2013 în cazul procedurilor de reconstituire a dreptului de proprietate în curs, nefinalizate și care nu reprezintă o procedură de punere în executare a unei hotărâri judecătorești de reconstituire.

Instanța supremă face trimitere, în cadrul notei de subsol 3 a hotărârii prealabile, la efectele recunoscute în mod expres prin Decizia Curții Constituționale nr. 686 din 26 noiembrie 2014 care sunt aplicabile pentru situația în care instanțele s-au pronunțat irevocabil sau definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate, așa cum este cazul în litigiul pendinte.

Astfel, Înalta Curte arată că „prin Decizia Curții Constituționale nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil / definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate".

Înalta Curte confirmă astfel faptul că actele și operațiunile subcomisiilor de sector, comisiilor locale ori a comisiilor județene cu atribuții în materia fondului funciar, în cazul în care sunt grefate pe o hotărâre judecătorească definitivă de reconstituire a dreptului de proprietate, așa cum este cazul în litigiul de față, reprezintă acte de punere în executare a hotărârii judecătorești respective.

În ceea ce privește netemeinicia criticii îndreptate împotriva considerentelor primei instanței privind refuzul apelantei de punere în executare a hotărârii judecătorești și imposibilitatea Comisiei de a-și invoca propria culpă, a arătat că prin considerentele atacate se reține împrejurarea că prin Sentința civilă nr. pronunțată de Judecătoria Sectorului .. București, „reclamanta ... a fost obligată să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în ... în favoarea lui ..., iar aceasta trebuia să îndeplinească obligația stabilită de o instanță judecătorească imediat, astfel că nu poate să invoce propria neexecutare a unei hotărâri judecătorești irevocabile pentru a susține că cererea de restituire nu era soluționată la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și anume la data de 20.05.2013, la mai mult de 3 ani de când avea obligația de a emite titlul de proprietate”.

De asemenea, prima instanță a arătat (pag. 18, parag. 3) că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că „executarea unei sentințe sau a unei hotărâri a oricărei instanțe trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul art. 6 din Convenție” și că „[dreptul la un tribunal ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul unei părți]” context în care, „dacă administrația refuză sau omite să execute o hotărâre ori întârzie în executarea acesteia, garanțiile art. 6 de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi”.

În concluzie, a mai arătat judecătorul fondului (pag. 18, parag. 5) cu referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului că „neexecutarea într-un termen rezonabil de către autorități, fără o justificare valabilă, a unei hotărâri definitive pronunțate împotriva lor constituie o încălcare a dreptului de acces la o instanță, precum și a dreptului la respectarea bunurilor (Șandor împotriva României, nr. 67289/01, pct. 23-37, 24 martie 2005)”.

A solicitat să se rețină că este temeinică constatarea jurisdicțională a primei instanțe potrivit căreia conduita Comisiei Municipiului București de a nu fi emis titlul de proprietate reliefează o culpă a sa, o neexecutare a hotărârii judecătorești care o obligă în mod expres să emită titlul respectiv și care nu poate fi invocată pentru a justifica pretențiile sale deduse judecății, întrucât apelanta-reclamantă nu își poate invoca propria culpă în motivarea unei pretenții proprii.

În ceea ce privește netemeinicia criticii îndreptate împotriva considerentelor primei instanței referitoare la împrejurarea că aceștia dețin un bun actual în sensul art. 1 din Protocolul Adicional nr. 1 la Convenția EDO, a arătat că judecătorul fondului a constatat că „[s]pre deosebire de ipoteza avută în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție când a pronunțat decizia sus-mentionată”, (pag. 19, parag. 1) subsemnații „succesori ai numitului Panait Nicolae, beneficiază de un bun actual în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 Adicional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, față de sentința civilă nr. 5704/18.06.2009 pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București în dosarul nr. 8648/300/2007”.

A menționat că, „având în vedere că în prezenta cauză nu este incidentă Decizia nr. 42/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, iar pârâții succesori ai numitului Panait Nicolae beneficiază de un bun actual, singurul motiv pentru care nu a fost emis titlul de proprietate fiind culpa statului în neexecutarea unei hotărâri judecătorești, instanța reține că nu sunt incidente prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 invocate de reclamantă, astfel că va respinge ca neîntemeiată prezenta cerere”.

A învederat că la baza tezei apelantei conform căreia subsemnații nu am deține un bun actual, se află premisa greșită conform căreia procedura de reconstituire a dreptului de proprietate demarată prin cererea autorului Panait Nicolae nu ar fi finalizată în prezent, sub pretextul că în accepțiunea Legii nr. 165/2013, cererea defunctului autor s-ar încadra în categoria de cereri nesoluționate (pagina 6, paragraful 4 din cerere).

A menționat că în sprijinul acestei teze, apelantaface trimitere la o presupusă opinie a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietății, opinie nedepusă, conform căreia prin cerere nesoluționată se înțelege acea cerere care nu a fost finalizată prin emiterea titlului de proprietate în cazul restituirii în natură, sau prin emiterea titlului de plată, în cazul propunerii de despăgubiri (pagina 6, paragraful 5 din cerere).

Atributul interpretării legii aparține exclusiv instanțelor judecătorești, așa încât nu poate fi primită în mod rezonabil opinia unei autorități publice, în susținerea unei teze menite a conduce la amputarea unei proceduri judiciare, prin golirea de conținut a etapei de executare a Sentinței civile nr. a Judecătoriei Sectorului ... București, care a impus autorităților publice obligații clare, ce nu mai pot fi cenzurate prin prisma unei norme juridice.

A mai arăta că pe fondul său, concluzia exprimată de este greșită, fiind rezultatul unui raționament juridic viciat, izvorât dintr-o înțelegere deficitară a efectelor Sentinței civile nr. a Judecătoriei Sectorului ... București.

Astfel, a evidențiat că prezintă relevanță faptul că autoritatea publică apelantă, neagă într-o manieră lipsită de orice temei legal, împrejurarea că, la momentul rămânerii irevocabile, prin respingerea recursului la data de 2 februarie 2010, Sentința civilă nr. ... a Judecătoriei Sectorului .. București-Secția Civilă, pronunțată în Dosarul nr. ..., a reprezentat finalizarea procedurii de recunoaștere a dreptului de proprietate solicitat, inițial pe cale administrativă și ulterior pe cale judecătorească, de către autorul ..., și implicit finalizarea procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate, întrucât dispozitivul său stipulează în mod expres atât reconstituirea dreptului de proprietate al dlui. ..., cât și amplasamentul și suprafața (respectiv, 63.128 metri pătrați) terenului pe care el l-a primit în compensare.

Astfel, procedura administrativă declanșată ulterior momentului 2 februarie 2010, pe fondul obligațiilor impuse în mod definitiv, pe cale judecătorească, în sarcina autorităților publice pârâte, a fost generată exclusiv de punerea în executare a respectivei hotărâri judecătorești.

Faptul că deși obligate, prin hotărâre judecătorească autoritățile publice părți în cauză nu au emis și dovada dreptului de proprietate (titlu de proprietate) consfințit în mod irevocabil prin Sentința civilă nr. ..., în patrimoniul domnului, nu poate conduce la concluzia că procedura de reconstituire a dreptului de proprietate nu a fost finalizată.

Acreditând această teză, apelanta face o confuzie voită între procedura de reconstituire în patrimoniul domnului ... a dreptului de proprietate asupra terenului situat în, finalizată în mod definitiv la data de 2.02.2010. prin respingerea recursului declarat împotriva Sentinței nr. ..., și procedura de eliberare a titlului de proprietate care să facă dovada respectivului drept reconstituit pe cale judecătorească, care presupunea în mod clar o serie de etape administrative, rămase nefinalizate până în prezent din culpa exclusivă a autorităților publice pârâte.

A solicitat să aibă în vedere, în respectul principiului autorității de lucru judecat și al puterii executorii a hotărârii judecătorești de reconstituire, că actele și operațiunile ulterioare, precum redactarea și semnarea procesului-verbal de delimitare și a planului de situație al terenului retrocedat de către subcomisiile de sector, validarea lor de către Comisia Municipiului București, punerea în posesie asupra terenului retrocedat și eliberarea titlului de proprietate reprezintă acte de punere în executare a titlului executoriu reprezentat de Sentința civilă nr.

Faza executării Sentinței civile nr. ... cuprinde, așadar, actele și operațiunile de mai sus, pe care instituțiile implicate au obligația de a le efectua pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în dispozitivul titlului executoriu.

Faptul că în prezent procedura de eliberare a titlului de proprietate a fost stopată din motive cel puțin discutabile, nu poate conduce la concluzia că procedura de reconstituire a dreptului de proprietate nu a fost finalizată.

A învedereat că deși prin Sentința civilă nr.... Judecătoria Sectorului ... București a recunoscut în patrimoniul autorului subsemnaților, dl. ..., dreptul de proprietate asupra imobilului, în natura teren, în suprafața de 63.128, situat în ..., apelanta urmărește suprimarea acestui drept, prin convertirea unui drept de proprietate asupra unui teren într-un drept de proprietate asupra unor sume de bani, situație aflată în totală contradicție nu doar cu dispozițiile art. 430, 431, 433 și 435 Cod procedura civilă, art.6 par.1 din Convenția-EDO dar și cu dispozițiile art.44 din Constituția României, art.1 Protocolul nr.1 la Convenția-EDO.

În al treilea rând, acceptarea tezei promovate de apelanta Comisia Municipiului București, ar avea ca efect golirea de conținut a unei hotărâri judecătorești irevocabile, și anume Sentința civilă nr. ..., ceea ce nu poate fi justificat prin prisma exigențelor dreptului la un proces echitabil, în accepțiunea dispozițiilor art.6 par.1 din Convenția-EDO.

În plus, Sentința Civilă nr. a consfințit existența în patrimoniul autorului Panait Nicolae a „unui bun” în sensul dispozițiilor art. 1 din Protocolul Adițional nr. 1 la Convenția-EDO, respectiv a unui drept de proprietate asupra imobilului în natura teren, în suprafața de 63.128, situat, care se tinde a fi suprimat prin nepunerea în executare a hotărârii judecătorești de reconstituire.

Așadar, ceea ce refuză să accepte apelanta este faptul că, la data și prin efectul rămânerei irevocabile a Sentinței civile nr., s-a stabilit în patrimoniul dlui. dreptul său de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 metri pătrați, situat în, teren menționat în mod expres ca suprafață și amplasament în dispozitivul hotărârii judecătorești.

Iar actele juridice încheiate ulterior de dl. au privit acest drept de proprietate, terminologia uzitată în cuprinsul actelor respective fiind adecvată la împrejurarea că, autoritățile administrative cu atribuții în materia fondului funciar urmau să întocmească și să elibereze, după data actelor în chestiune, dovada punerii în posesie asupra terenului și dovada titlului de proprietate.

A interpreta efectele actelor ulterioare, respectiv Contractul de întreținere autentificat cu nr.și Tranzacția autentificată cu nr., în sensul expus prin cererea de apel că drepturile nu mai sunt de actualitate, reprezintă o încălcare vădită nu doar a dreptului de proprietate a dlui ..., dar și o nesocotire a efectelor unei hotărâri judecătorești.

În al patrulea rând, rugăm instanța să analizeze, netemeinicia criticii formulate de apelantă, prin prisma jurisprudenței Curtii-EDO, expusă mai jos.

Astfel, în cauza Dobre împotriva României, pe fondul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat un caz quasi-identic cu acela dedus judecății, în care autoritățile administrative cu atribuții în materia fondului funciar au refuzat punerea în posesie asupra unui teren, stabilit ca amplasament și întindere printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Au susținut că în sensul arătat anterior, s-a pronunțat Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în cauza Nerumberg c. României, care are relevanță față de soluționarea prezentei cauze în condițiile în care stabilește incidența protecției prevăzute de art. 1 din Protocolul Adițional nr. 1 la CEDO chiar și în cazul care hotărârea judecătorească de reconstituire a dreptului de proprietate în condițiile legii fondului funciar nu stabilește amplasamentul terenului,

Au mai arătat că dl. .. a dobândit, în baza Sentinței civile nr., un bun actual protejat de dispozițiile art. 1 din Protocolul Adițional nr. 1 la CEDO - respectiv dreptul de proprietate asupra terenului identificat prin dispozitivul sentinței sub aspectul suprafeței și amplasamentului - care a fost transmis ulterior subsemnaților prin acte între vii, fără a i se schimba natura bunului și conținutul său.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 4711 alin. (3) C. proc. civ.

Intimata-pârâtăa depus **întâmpinare** la apelul declarat de prin care a solicitat instanței: - obligarea pârâtelor la finalizarea procedurii de executare a Sentinței civile nr..... - irevocabilă, pronunțată de Judecătoria Sectorului 2, în dosarul civil nr....., sens în care pârâtele

... și ... să procedeze la refacerea Procesului-verbal de delimitare din 06.04.2011 și a Planului de situație al terenului în suprafață de 63.128 mp, situat în validate de Comisia Municipiului București Pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată Asupra Terenurilor și Agenția Domeniilor Statului, prin Hotărârea nr....., în acord cu Decizia civilă nr. pronunțată de Tribunalul București-Secția a V a Civilă, în dosarul nr..... și cu Sentința civilă nr....., pronunțată de Judecătoria Sectorului ..., în dosarul nr.....;

- pârâta să transmită de îndată Comisiei Municipiului București spre validare Procesul-verbal de delimitare și Planul de situație refăcute în conformitate cu punctul 1;

- pârâta să emită o hotărâre de validare a Procesului-verbal de delimitare și a Planului de situație refăcute în conformitate cu punctul 1;

4.obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată".

A arătat că dosarul nr. a fost soluționat, în fond, de Judecătoria Sectorului ..., sens în care a fost pronunțată Sentința Civilă nr. prin care a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a având în vedere că nu am fost parte în Dosarul nr. în care Judecătoria Sectorului 6 a pronunțat Sentința civilă nr.

A susținut că prin cererea reconvențională a învederat că a intervenit cesiunea drepturilor de proprietate pentru totalitatea drepturilor ce decurg din Sentința civilă nr. a Judecătoriei Sectorului ... pronunțată în Dosarul nr. sens în care ar trebui să se facă aplicarea prevederilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013.

Prin Sentința civilă nr., Judecătoria Sectorului ... a respins cererea ... ca neîntemeiată.

A precizat că având în vedere caracterul devolutiv al apelului, a solicitat și invocat admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a, având în vedere că instituția sa nu a avut calitatea de parte în Dosarul nr.

De altfel, însăși precizează prin cererea reconvențională că "Subcomisia Sectorului ...București este în măsură să formuleze propunerea de soluționare a cererii, Subcomisia Sectorului ...fiind lipsită de calitate procesuală pasivă în speță".

Cu privire la aplicabilitatea prevederilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, învederează că se menține punctul de vedere al Subcomisiei Sectorului 6 arătat prin adresa nr. 1677/16.11.2017 potrivit căruia "în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 - actualizată, coroborate cu prevederile Contractului de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase nr. și prevederile Tranzacției nr., ambele autentificate de către Societatea Profesională Notarială", prin Notar Public - ..., singura măsură reparatorie, care se poate acorda reclamanților, este compensarea prin puncte, potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4) din aceeași lege.

A susținut că, având în vedere că motivele în susținerea apelului sunt identice cu punctul de vedere al Subcomisiei Sectorului 6, a solicitat admiterea apelului formulat de ... în contradictoriu cu

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 205 din N.C. proc. civ., Legea nr. 18/1991, privind fondul funciar - actualizată și Legea nr. 165/2013 - actualizată.

Apelanta-reclamantă ... a formulat **note scrise** prin care a solicitat înlăturarea susținerilor intimaților-pârâți reconvenționali și admiterea apelului astfel cum a fost formulat, cu consecința modificării sentinței civile apelate.

A opinat că sentința civilă nr....., prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta, în contradictoriu cu pârâții, este criticabilă .

A menționat că analizând actele și lucrările dosarului, instanța de fond a respins cererea apreciind în mod eronat, în opinia noastră, că în prezenta cauza nu sunt incidente dispozițiile Deciziei nr.42/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Argumentul expus de instanța de fond în motivarea acestei opinii a fost că succesorii numitului Panait Nicolae ar beneficia de un bun actual, cererea de restituire fiind în fapt

soluționată la data intrării în vigoare a Legii nr. 165\2013 singurul motiv pentru care nu a fost emis încă titlul de proprietate fiind reprezentat de culpa statului în neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

A arătat că prin cererea înregistrată sub nr..... la Primăria Sector 2 București, autorul reclamanților,, a solicitat reconstituirea în natură dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 10.78 ha situat în Sectorul 2 al Municipiului București.

Prin adresa nr..... Subcomisia Sectorului 2 București a înaintat propunerea de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafața de 1,97 ha pe vechiul amplasament.

Prin Hotărârea nr....., Comisia Municipiului București a respins cererea pe considerentul că din actele anexate acesteia rezultă că terenurile au fost deținute în devălmășie cu ceilalți locuitori, astfel că petentul nu poate dovedi prin acte care este cota de teren care îi revine în calitate de coproprietar.

Prin cererea înregistrată sub nr.... pe rolul Judecătoriei Sectorului 2 București, reclamantul Panait Niculae a formulat contestație împotriva Hotărârii nr.917/20.04.2006, solicitând anularea acesteia.

Prin Sentința civilă nr..... instanța a respins ca neîntemeiată cererea formulată.

Prin Decizia civilă nr..... Tribunalul București a admis recursul formulat de recurentul reclamant, a casat sentința recurată și a trimis rejudecare, la aceeași instanță.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului ... București sub nr.....

Prin Sentința nr..... Judecătoria Sectorului ... București a anulat în parte Hotărârea nr.....a Comisiei Municipiului București respectiv punctul 10 al acesteia, a obligat Subcomisia Sectorului 2 București să înainteze către Comisia Municipiului București documentația necesară reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenului în suprafață de 63.128 mp ne amplasamentul situat în ... o obligat Comisia Municipiului București să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafață de 63.128 mp pe amplasamentul situat în

Aceasta a devenit definitivă și irevocabilă prin Decizia nx..... a Tribunalului București, prin care au fost respinse recursurile declarate.

Ca urmare, prin art.1 din Hotărârea nr. 1200/31.01.2011, Comisia Municipiului București a reconstituit dreptul de proprietate privată asupra terenului în suprafață de 63128 mp, situat în, în conformitate cu dispozițiile Sentințe nr.... a Judecătoriei Sectorului ... București.

Prin art.1 al Hotărârii nr. 1338/27.10.2011, Comisia Municipiului București a validat procesul-verbal de delimitare și planul de situație al terenului în suprafață de 63.128, situat în București str.Prelungirea Ghencea nr.78, sect.6, întocmit de Subcomisia sectorului 6 București- deoarece amplasamentul acordat de instanța de judecată prin sentința judecătorească se afla pe raza acestui sector.

Urmare emiterii Hotărârii nr., pentru amplasamentul stabilit de Judecătoria sectorului 2 prin Sentința nr....., „au fost demarate mai multe acțiuni de anulare parțială a acestei hotărâri, formulate de persoane care se consideră îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament pe terenul identificat ca fiind liber de ADS Prelungirea Ghencea nr.78).

A menționat că a arătat la fondul cauzei că prin Decizia civilă nr.,... a Tribunalului București-Secția a V-a Civilă, pronunțată în Dosarul nr..... instanța în mod definitiv: „Anulează în parte Hotărârea nr. ... a Comisiei Municipiului București, procesul-verbul de delimitare din 06.04.2011 validat de Comisia Municipiului București prin Hotărârea nr.... și planul de situație scara 1:2000 anexat procesului verbal de delimitare din 06.04.2011 validat de Comisia Municipiului București prin Hotărârea nr., în ceea ce privește terenul în suprafață de 2.100 mp identificat prin raportul de expertiza topografică întocmit în cauză de expertul Saftoiu Vasile. "

De asemenea, a arătat că prin Decizia Civilă nr...., definitivă, pronunțată de Tribunalul București, nr.... se anulează în parte procesul-verbal de delimitare din data de 06.04.2011 validat de Comisia Municipiului București pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor prin Hotărârea nr.... și planul de situație scara 1:2000 anexat procesului verbal în ceea ce privește suprafața de 4850 mp.

Hotărârile judecătorești invocate au fost atacate de către petentul ... cu cereri de revizuire, ambele respinse.

Totodată, pe rolul Tribunalului București este pe rol și Dosarul cu nr.... (se menține măsura suspendării la termenul din data de 03.10.2017). A învederat instanței că unul dintre capetele pendinte de dosarul mai sus rubricat privește chiar delimitarea terenului în suprafață de 63.128 mp atribuit prin Hotărârea nr. ...a Municipiului București pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor.

În acest dosar, chiar reclamantul ... prin același apărător, solicită „delimitarea precisă și mai ales efectivă” a terenului recunoscând astfel că situația actuală nu permite rezolvarea în fapta a situației creată de ADS prin necorelarea datelor comunicate către instanțele de judecată, despre disponibilul de teren pe care îl administrează cu cererile existente și nesoluționate încă pentru atribuirea de teren pe vechiul amplasament.

În acest context, a subliniat prioritatea restituirii terenurilor pe vechiul amplasament, consacrată prin legislația fondului funciar.

Mai mult, prin intervenirea Contractului de întreținere, încheiat la data de 12.01.2016 între și ..., s-au transmis și drepturile-litigioase ce decurg din dosarele sus amintite.

De asemenea, prin Tranzacția încheiată între și moștenitorii lui ..., s-a transmis către aceștia din urmă cota de 66% din drepturile litigioase pe care primii le dețineau în conformitate cu Contractul de întreținere descris mai sus.

A apreciat că aspectele învederate au fost cunoscute și acceptate de toți reclamantii-pârâți reconvenționali cu consecințele ce decurg din soluționarea cauzelor.

A apreciat greșită interpretarea instanței de fond cu privire la faptul că succesorii numitului ..., ar beneficia de un bun actual în sensul art.1 din Protocolul nr.1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale raportat la Sentința civilă nr.... pronunțată de Judecătoria sectorului ... București m dosarul nr. ..., irevocabilă prin respingerea recursului la data de 02.02.2010.

Sentința civilă nr.... este pronunțată într-o cauză civilă, în această situație, „termenul rezonabil” de punere în executare apreciindu-se de la caz la caz.

Față de impedimentele obiective, detaliate în cele de mai sus și recunoscute efectiv și de către reclamantii-reconvenționali, a apreciat că se află încă în derularea procedurii administrative de soluționare a cererii acestora.

Raportat însă la situația de fapt, descrisă în Cererea reconvențională, a menționat că față de înstrăinarea drepturilor obținute prin Sentința civilă nr..... „drepturi litigioase” astfel cum sunt denumite și percepute chiar din cuprinsul contractului și tranzacției, aceștia nu mai pot beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte.

Așa cum s-a statuat prin Decizia nr.42/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și cum de altfel reține și instanța de fond în considerentele sentinței atacate, în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, iar cererea de reconstituire formulată în temeiul legilor fondului funciar nu a fost soluționată prin emiterea titlului de proprietate sau de despăgubire în beneficiul titularului originar, al moștenitorilor acestuia sau a terțului dobânditor până la data intrării în vigoare a Legii nr 165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de

reparație constând în compensarea prin puncte potrivit arta 24 alin. (2) - (4) din Legea nr.165/2013 cu modificările și completările ulterioare.

A opinat că nu se mai poate da eficiența juridică etapelor parcurse în derularea procedurii administrative cu privire la restituirea dreptului de proprietate în favoarea numitului ... deoarece, în lumina celor de mai sus cererea acestuia la această dată, se încadrează la categoria de cereri nesoluționate.

A învederat că susținerile reclamanților potrivit cărora cererea autorului lor trebuie soluționată în sensul atribuirii de teren în natură este nefondată raportat la normele legale incidente în speță la aceasta dată.

Astfel, reclamanții în calitate de beneficiari ai drepturilor transmise de către defunctul .. prin Contractul de întreținere în schimbul transmiterii de a drepturi litigioase autentificat sub nr.... și de beneficiari ai tranzacție: autentificate sub nr...., respectiv toate drepturile și obligațiile ce decurg din Sentința Civilă nr.... pronunțată în Dosarul nr. ... de Judecătoria Sectorului ... București, nu mai pot beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte potrivit dispozițiilor art.24 alin.(2), (3) și (4) din Legea 165/2013.

Chiar și în situația în care ar admite că cesionarii drepturilor litigioase au încheiat tranzacția autentificată sub nr.... prin care au cedat „necondiționat”, cu titlu gratuit, moștenitorilor defunctului ... un procent de 66% din totalitatea drepturilor litigioase, beneficiarilor acestei tranzacții nu le poate fi reținută calitatea de moștenitori legali, ci doar calitatea cedată către ..., respectiv aceea de cesionari, raportat la împrejurarea că imobilul fusese deja înstrăinat la momentul încheierii tranzacției autentificate sub nr.

A arătat că persoanele cărora li s-a cedat un procent de 66% din totalitatea drepturilor ce decurg din sentința civilă nr. ... a Judecătoriei Sectorului București, nu au dobândit acest drept pe calea unei moșteniri legale, întrucât anterior încheierii acestei tranzacții antecesorul lor nu mai deținea aceste drepturi în patrimoniu, ele fiind înstrăinate de defunctul Panait Nicolae cu titlu oneros către cesionarii anterior menționați.

Pentru procentul de 66% din totalitatea drepturilor ce decurg din sentința civilă nr.... a Judecătoriei Sectorului București, ... nu mai au calitatea de proprietari ai drepturilor litigioase, iar noii beneficiari au calitatea de cesionari, respectiv dobânditori. ai drepturilor cesionate, aceștia din urmă putând beneficia doar de prevederile art.1 alin.(3) din legea nr. 165/2013, motivat de faptul că actul translativ de proprietate este altul decât succesiunea legală, chiar dacă în fapt ei sunt moștenitorii legali ai defunctului

A precizat că în mod greșit a reținut că în speță nu ar fi incidente prevederile art.1 alin.3 Lenea nr. 165/2013.

Mai mult, a arătat că în speță sunt obligatorii dispozițiile Deciziei nr.42/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, conform art.521 alin 3 din Codul de procedură civilă.

A menționat că analizând fondul cauzei dedusă judecății, se poate observa că este vorba despre aceeași situație, în sensul că autorul reclamanților pârâți reconvenționali a înstrăinat dreptul pe care l-a obținut print-o hotărâre a Comisiei Municipiului București.

Raportat la susținerea pe care intimații își motivează întâmpinarea la apel, respectiv aceea că instanța supremă a avut în vedere la pronunțarea Deciziei nr.42/2016 numai anumite situații în care înstrăinarea drepturilor a intervenit după ce au fost emise hotărâri ale comisiilor județene, fără a analiza o situație în care o instanță judecătorească s-a pronunțat deja cu privire la cererea de reconstituire. A arătat că instanța suprema nu face distincție cu privire la modul în care s-au obținut hotărârile comisiei județene, în speță a municipiului București.

A apreciat că reclamanții pârâți nu mai pot beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, având drept doar la compensarea prin puncte.

În ceea ce privește motivarea susținerii evocate mai sus, împotriva căreia Decizia nr.42/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție nu este aplicabilă în speță făcându-se trimitere la dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr.686/2014, a arătat că aceasta este scoasă din context, deoarece art. 17 alin 1, lit. a și art 21 alin. 5 și 8 din Legea nr. 165/2013 face referire strict la situațiile în care instanța a dispus acordarea de despăgubiri.

În drept au fost invocate dispozițiile art.244 din Noul Cod de procedură civilă

La cererea de apel formulată, a depus **note scrise** ..., prin care a solicitat admiterea apelului și modificarea sentinței civile apelate.

În motivare, a arătat că sentința civilă nr., prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reconvențională formulată de reclamanta, în contradictoriu cu pârâții ..., este criticabilă.

A menționat că, analizând actele și lucrările dosarului, instanța de fond, a respins cererea, apreciind, în mod eronat, în opinia apelantei, că în prezenta cauză nu sunt incidente dispozițiile Deciziei nr. 42/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

A arătat că argumentul expus de instanța de fond, în motivarea acestei opinii, a fost acela că succesorii numitului Panait Nicolae ar beneficia de un bun actual, cererea de restituire fiind în fapt soluționată la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, singurul motiv pentru care nu a fost emis încă titlul de proprietate fiind reprezentat de culpa statului în neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

... (decedat la data de 02.04.2016), a transmis toate drepturile și obligațiile ce decurg din Sentința civilă nr. ..., pronunțată în dosarul nr. ..., precum și din Hotărârile Comisiei Municipale de Fond Funciar nr. 1200/2011 și nr. 1338/2011, unor terțe persoane, prin Contractul de întreținere în schimbul transmiterii de drepturi litigioase autentificat sub nr.

A susținut că anterior încheierii contractului de întreținere antemenționat, la data de 20.05.2013, a intrat în vigoare Legea nr. 165/2013, ce a adus modificări importante, în legătură cu modalitatea de reparare a prejudiciilor cauzate prin măsurile de preluare abuzivă a imobilelor în perioada comunistă, atunci când aceste măsuri se acordă altor persoane decât titularului dreptului de proprietate, fostului proprietar sau moștenitorilor acestuia.

Astfel, a arătat că potrivit articolului 1 alin. (3) din Legea 165/2013, singura măsură reparatorie care se acordă noilor beneficiari (cumpărători, cesionari, cedenți etc) este compensarea prin puncte. : " în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății singura măsura reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art.24 alin. (2). (3) și (4)," Retrocedările în natură se fac doar către proprietarii care nu si-au cesionat drepturile sau moștenitorilor lor.

Prin urmare, petenții, în calitate de beneficiari ai drepturilor transmise de către defunctul Panait Nicolae prin actele menționate mai sus, în opinia noastră, nu pot beneficia de restituirea în natură a suprafeței de teren, aceștia având dreptul numai la compensarea prin puncte potrivit art.24 alin. (2). (3) și (4) din Legea 165/2013 .

A menționat că prin Decizia nr. 179/2014 publicată în M.O. nr. 409/03.06.2014, Curtea Constituțională a României a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin.(3). art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, precum și ale art. 24. art. 31, art.32, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 și a constatat că dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 24 din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale.

Instanța Constituțională a reținut în considerentele acestei decizii: « Raportând cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului la cauza analizată, Curtea constată că, în contextul politicii de restituire, scopul urmărit de legiuitorul român, în cazul dispozițiilor de lege criticate, este reglementarea unor măsuri reparatorii în interesul foștilor proprietari ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv de stat sau de alte persoane juridice, iar nu crearea de noi drepturi sau surse de venit pentru terțe persoane. Prin urmare, scopul urmărit de

legiutor prin reglementarea cuprinsă în art. 1 alin. (3) și art. 24 din Legea nr. 165/2013 reprezintă un scop legitim.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 165/2013 nu se rezumă la stabilirea unui quantum al despăgubirilor egal cu prețul plătit de cesionar cedentului, ci că la prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate se adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6) din lege. "Prin urmare, există un raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia, rar tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu se constituie într-o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate."

Totodată, a arătat și faptul că, în ședința din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, prin Decizia nr.42 pronunțată în dosarul nr.2353/1/2016, a admis sesizarea formulată de Tribunalul Galați - Secția I civilă, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință: - în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 4 teza I din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a stabilit că: "în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, iar cererea de reconstituire formulată în temeiul legilor fondului funciar nu a fost soluționată prin emiterea titlului de proprietate sau de despăgubire în beneficiul titularului original, a moștenitorilor acestuia sau a terțului dobânditor până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare."

A precizat că în mod greșit a apreciat instanța de fond că nu este incidentă Decizia nr. 42/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, mergând pe raționamentul că „Înalta Curte de Casație și Justiție a avut în vedere numai situația în care înstrăinarea drepturilor a intervenit după ce au fost emise hotărâri ale comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, fără a analiza situația în care o instanță judecătorească s-a pronunțat deja cu privire la cererea de reconstituire, cum este cazul în prezenta cauză. "

A mai menționat că instanța supremă nu face distincție cu privire la modul în care a fost soluționată cererea de reconstituire a dreptului de proprietate, în baza unei hotărâri judecătorești, sau nu.

Prin încheierea din 11.10.2019, tribunalul a dispus punerea în discuția părților a necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art.519 din Codul de procedură civilă din 2010 republicat, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1 alin.3 și art.4 teza I din Legea nr.165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul de a se

stabili dacă, în situația în care titularul care beneficiază de o hotărâre judecătorească irevocabilă de obligare a comisiei locale de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la întocmirea documentației necesare și de obligare a comisiei județene de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la emiterea titlului de proprietate asupra unui teren determinat ca suprafață și amplasament, a înstrăinat drepturile litigioase care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății anterior emiterii titlului de proprietate și punerii în posesie, dar ulterior intrării în vigoare a Legii nr.165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare sau are dreptul la emiterea titlului de proprietate și punerea în posesie asupra terenului.

Prin notele scrise depuse la dosar, intimații-reclamanți au susținut necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art.519 din Codul de procedură civilă din 2010 republicat, arătând, în esență, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de lege, iar o dezlegare a acestei probleme de drept se impune având în vedere gradul de dificultate al problemei de drept ce se cere a fi dezlegată de către instanța supremă, întrucât sunt posibile două interpretări diametral opuse.

Intimata-pârâtă a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art.519 din Codul de procedură civilă din 2010 republicat, cu problema de drept pusă în discuție de către tribunal.

Apelanta-reclamantă, a susținut că în speță este aplicabilă decizia nr.42/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Examinând necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate de instanța de apel, în raport de dispozițiile art.519 din Codul de procedură civilă din 2010 republicat, tribunalul reține următoarele:

Chestiunea de drept cu privire la care se pune problema sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în scopul rezolvării de principiu a acesteia, este următoarea:

Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1 alin.3 și art.4 teza I din Legea nr.165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul de a se stabili dacă, în situația în care titularul care beneficiază de o hotărâre judecătorească irevocabilă de obligare a comisiei locale de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la întocmirea documentației necesare și de obligare a comisiei județene de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la emiterea titlului de proprietate asupra unui teren determinat ca suprafață și amplasament, a înstrăinat drepturile litigioase care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății anterior emiterii titlului de proprietate și punerii în posesie, dar ulterior intrării în vigoare a Legii nr.165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare sau are dreptul la emiterea titlului de proprietate și punerea în posesie asupra terenului.

Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă din 2010 republicat, dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de

apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Verificând admisibilitatea sesizării, din această perspectivă, tribunalul reține îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege.

Primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât tribunalul, legal investit cu soluționarea apelului împotriva unei sentințe pronunțate asupra unei cereri în materia dreptului funciar, judecă pricina în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 95 pct. 2 și art. 483 alin. 2 din Codul de procedură civilă, urmând să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. 634 alin. 1 pct. 4 din Codul de procedură civilă și art. XVIII alin. 2 din Legea nr. 2/2013, cu modificările ulterioare.

Cauza care face obiectul judecății în apel se află în competența legală a unui complet de judecată al Tribunalului București - Secția a IV-a Civilă, investit să o soluționeze.

Este îndeplinită și condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, întrucât între problema de drept ce face obiectul sesizării și soluționarea pe fond a cauzei există un raport de dependență, în sensul că hotărârea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept o pronunță în procedura mecanismului judiciar de unificare a practicii produce un efect concret asupra soluției din procesul pendinte. În cauză, sesizarea de față pune în discuție o chestiune de drept de a cărei lămurire poate depinde soluționarea fondului cauzei, deoarece soluționarea apelului și, implicit, a acțiunii introductive este indisolubil legată de determinarea sferei de incidență a dispozițiilor art. 1 alin. 3 raportat la art. 4 teza I din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, sunt îndeplinite și condițiile de admisibilitate referitoare la noutatea chestiunii de drept și a celei care impune ca, asupra problemei de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat. Problema de drept semnalată este nouă, întrucât își are izvorul într-un act normativ de dată recentă și nu a fost soluționată de către Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre prealabilă sau un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În acest sens, tribunalul are în vedere faptul că ipoteza avută în vedere în sesizarea pendinte, este diferită de ipoteza avută în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la pronunțarea Deciziei nr.42/2016, prin care a dezlegat următoare chestiune de drept:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 4 teza I din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, stabilește că:

„În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, iar cererea de reconstituire formulată în temeiul legilor fondului funciar nu a fost soluționată prin emiterea titlului de proprietate sau de despăgubire în beneficiul titularului originar, al moștenitorilor acestuia sau al terțului dobânditor până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare.”

Din considerentele Deciziei nr.42/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, rezultă că instanța supremă a avut în vedere situația în care, anterior intrării în vigoare a Legii nr.165/2013, persoanele îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate în baza cererilor formulate în temeiul legilor fondului funciar au cesionat unor terțe persoane drepturile ce decurg din hotărâri ale comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

Din analiza circumstanțelor specifice litigiului în soluționarea căruia a fost formulată sesizarea soluționată anterior, rezultă că, prin hotărârile comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, ce au stat la baza perfectării contractelor de cesiune, s-a procedat la validarea propunerii comisiei locale sub aspectul îndreptățirii persoanelor care au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate, în limita suprafeței de teren agricol de până la 10 ha de familie și căroră li s-a aplicat cota de reducere potrivit art. 14 alin. (3) din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de a beneficia de măsurile reparatorii prevăzute de art. 5 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de a beneficia fie de reconstituirea în natură a dreptului, fie de acordarea de despăgubiri, în condițiile legii.

În baza unor contracte de cesiune, titularii drepturilor convenite în temeiul legilor fondului funciar au înstrăinat aceste drepturi, rezultate din hotărâri ale comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, însă până la data apariției Legii nr. 165/2013 persoanele îndreptățite, respectiv cedentul sau cesionarul, nu au fost puse în posesie cu vreo suprafață de teren și nu li s-au eliberat titlurile de proprietate pentru terenul reconstituit pe vechiul amplasament sau pe un alt amplasament și nici nu li s-au acordat despăgubiri în sistemul acestor legi speciale de reparație.

Solicitările de punere în posesie și de eliberare a titlurilor de proprietate pe raza altor localități sau din rezerva Agenției Domeniilor Statului au fost efectuate ulterior înstrăinării drepturilor de către cesionar, fără a fi finalizate până la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

Înalta Curte a reținut că relativ la cererile care fac obiectul noului act normativ, acestea sunt explicitate în cuprinsul art. 3 pct. 1, textul făcând referire, printre altele, și la cererile formulate în temeiul prevederilor Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, aflate în curs de soluționare la entitățile investite de lege sau, după caz, la Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

De asemenea, semnificația expresiei "entitate investită de lege" este clarificată în cuprinsul articolului 3 pct. 4 lit. c) și d) din noul act normativ, care identifică structurile cu atribuții în procesul de restituire a imobilelor preluate abuziv și de stabilire a măsurilor reparatorii, printre acestea figurând și comisia locală de fond funciar, comisiile comunale, orășenești și municipale, constituite în temeiul Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv comisia județeană de fond funciar sau, după caz, Comisia de fond funciar a municipiului București, constituite în temeiul Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S-a reținut totodată că, chestiunea de drept semnalată reclamă și examinarea modului de soluționare a cererilor de către entitățile investite de lege, în conformitate cu procedura reglementată de actul normativ sub imperiul căruia au fost formulate, având în vedere faptul că stabilirea dreptului de proprietate, potrivit legilor fondului funciar, se realizează după o procedură specială, care cuprinde o procedură administrativă prealabilă și obligatorie, urmată de o procedură judiciară eventuală și subsidiară.

Totodată, instanța supremă a reținut că actele emise pentru finalizarea procedurilor derulate în baza legilor fondului funciar au o natură complexă, conferită, pe de o parte, de caracterul administrativ al autorității emitente și de procedura specială, administrativă, de emitere a actului, iar, pe de altă parte, de caracterul drepturilor care decurg din lege, derivând din dreptul de proprietate, acestea fiind apte a produce consecințe juridice.

Cu privire la natura juridică a titlului de proprietate emis în aplicarea Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Supremă de Justiție - Secțiile Unite, prin Decizia nr. I din 30 iunie 1997, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că titlul de proprietate emis în aplicarea Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este un act administrativ, în baza cărui se creează raporturi juridice civile vizând dreptul de proprietate.

În acest context al analizei se poate concluziona că finalizarea procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate și soluționarea cererilor formulate în temeiul legilor fondului funciar se realizează la momentul emiterii titlului de proprietate, în cazul restituirii în natură a terenului preluat abuziv sau, după caz, a deciziei de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent.

În sesizarea pendinte, se are în vedere ipoteza în care titularul care beneficiază de o hotărâre judecătorească irevocabilă de obligare a comisiei locale de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la întocmirea documentației necesare și de obligare a comisiei județene de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la emiterea titlului de proprietate asupra unui teren determinat ca suprafață și amplasament, a înstrăinat drepturile litigioase care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății anterior emiterii titlului de proprietate și punerii în posesie, dar ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

În atare situație, se pune problema dacă cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, sau are dreptul la emiterea titlului de proprietate și punerea în posesie asupra terenului, conform hotărârii judecătorești irevocabile de reconstituire a dreptului de proprietate.

Tribunalul apreciază, în acord cu opinia intimaților-pârâți exprimată prin notele scrise depuse la dosar, că problema de drept pusă în discuție prezintă gradul de dificultate necesar pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile, deoarece rezolvarea de principiu a acesteia nu se poate deduce cu ușurință din interpretarea coroborată a prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 4 teza I din Legea nr. 165/2013, art. 1 alin. (1) și art. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dispozițiile art.6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr.30/1994.

Interpretarea normelor legale menționate pune în discuție două rezolvări diametral opuse ale chestiunii de drept, una rezultată din interpretarea dată dispozițiilor Legii nr.165/2013 prin Decizia nr.42/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care a oferit o rezolvare de principiu inclusiv situației cesionarilor de drepturi izvorâte din Legea nr.18/1991 a fondului funciar, iar cealaltă întemeiată pe protecția dreptului de proprietate conferită de art.1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, protecția dreptului la un proces echitabil, conferită de art.6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și pe raționamentul Curții Constituționale expus în deciziile pronunțate asupra constituționalității altor prevederi cuprinse în Legea nr.165/2013, în cazul în care titularul dreptului beneficiază de o hotărâre judecătorească de stabilire a calității de persoană îndreptățită la reconstituire, a existenței și întinderii dreptului de proprietate (a se vedea în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr.686/2014).

Pentru considerentele expuse, constatând că sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art.519 din Codul de procedură civilă din 2010 republicat, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1 alin.3 și art.4 teza I din Legea nr.165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul de a se stabili dacă, în situația în care titularul care beneficiază de o hotărâre judecătorească irevocabilă de obligare a comisiei locale de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la întocmirea documentației necesare și de obligare a comisiei județene de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la emiterea titlului de proprietate asupra unui teren determinat ca suprafață și amplasament, a înstrăinat drepturile litigioase care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății anterior emiterii titlului de proprietate și punerii în posesie, dar ulterior intrării în vigoare a Legii nr.165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare sau are dreptul la emiterea titlului de proprietate și punerea în posesie asupra terenului.

Totodată, în temeiul art.520 alin.2 din Codul de procedură civilă din 2010 republicat, tribunalul va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art.519 din Codul de procedură civilă din 2010 republicat, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1 alin.3 și art.4 teza I din Legea nr.165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 3 pct. 6 din același act normativ, art. 27 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul de a se stabili dacă, în situația în care titularul care beneficiază de o hotărâre judecătorească irevocabilă de obligare a comisiei locale de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la întocmirea documentației necesare și de obligare a comisiei județene de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la emiterea titlului de proprietate asupra unui teren determinat ca suprafață și amplasament, a înstrăinat drepturile litigioase care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății anterior emiterii titlului de proprietate și punerii în posesie, dar ulterior intrării în vigoare a Legii nr.165/2013, cesionarul, ca persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, are dreptul exclusiv la măsura reparatorie prevăzută de noua lege de reparație constând în compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2) - (4) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare sau are dreptul la emiterea titlului de proprietate și punerea în posesie asupra terenului.

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi,

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER